PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2022/1395

ze dne 11. srpna 2022,

kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých korozivzdorných ocelí pocházejících z Ruska a Turecka

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení

(1) Dne 24. června 2021 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") antidumpingové šetření týkající se dovozu některých korozivzdorných ocelí pocházejících z Ruska a Turecka (dále jen „dotčené země") na základě článku 5 základního nařízení. V *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejnila oznámení o zahájení řízení ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení řízení").

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu podaného dne 12. května 2021 Sdružením evropských výrobců oceli (dále jen „Eurofer" nebo „žadatel"). Podnět byl podán jménem výrobního odvětví Unie vyrábějícího určité korozivzdorné oceli ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a výsledné podstatné újmě, které byly dostatečné k zahájení šetření.

1.2. Zúčastněné strany

(3) V oznámení o zahájení řízení vyzvala Komise zúčastněné strany, aby se jí přihlásily, a mohly se tak zúčastnit šetření. Kromě toho Komise výslovně informovala žadatele, ostatní známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce a orgány Ruska a Turecka, známé dovozce a uživatele i sdružení, o nichž bylo známo, že se jich zahájení šetření týká, a vyzvala je, aby se šetření zúčastnili.

(4) Zúčastněné strany měly příležitost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních. Dne 17. září 2021 uspořádala Komise slyšení s tureckým vyvážejícím výrobcem.

1.3. Výběr vzorku

(5) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že možná bude nutné vybrat vzorek zúčastněných stran v souladu s článkem 17 základního nařízení.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Úř. věst. C 245, 24.6.2021, s. 21.

1.3.1. *Výběr vzorku výrobců v Unii*

(6) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že předběžně vybrala vzorek výrobců v Unii. Komise tento vzorek vybrala na základě vykázané výroby a objemu prodeje v Unii ze strany výrobců v Unii v souvislosti s analýzou hodnocení stavu před zahájením šetření, přičemž přihlédla rovněž k jejich zeměpisné poloze. Tento prozatímní vzorek sestával ze tří výrobců v Unii nacházejících se ve třech různých členských státech. Na vzorek připadalo více než 23 % výroby a prodeje obdobného výrobku v Unii. Komise zúčastněné strany vyzvala, aby se k předběžnému vzorku vyjádřily ([3]). Ve stanovené lhůtě žádná ze stran nepředložila připomínky.

(7) Během inspekce na místě v prostorách jednoho z výrobců v Unii zařazených do vzorku bylo zjištěno, že společnost ve své odpovědi na stálý dotazník i v odpovědi na antidumpingový dotazník nesprávně uvedla značnou část údajů týkajících se výrobků, které nespadají do oblasti působnosti šetření. Aby se zajistilo, že tato situace neovlivní reprezentativnost vzorku, rozhodla se Komise ponechat dotčenou společnost ve vzorku a zařadit do vzorku další společnost. Takto stanovený konečný vzorek tvořili čtyři výrobci v Unii, kteří se nacházeli ve třech různých členských státech a na něž připadalo cca 25 % odhadovaného celkového objemu výroby a prodeje obdobného výrobku v Unii. Komise zúčastněné strany vyzvala, aby se ke konečnému vzorku vyjádřily ([4]). Ve stanovené lhůtě žádná ze stran nepředložila připomínky.

1.3.2. *Výběr vzorku dovozců*

(8) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace stanovené v oznámení o zahájení řízení.

(9) Žádná ze společností, které předložily přílohu k oznámení o zahájení řízení ve stanovené lhůtě, neoznámila dovoz dotčeného výrobku. Komise se rozhodla od výběru vzorku upustit. K tomuto rozhodnutí nebyly obdrženy žádné připomínky.

1.3.3. *Výběr vzorku vyvážejících výrobců v Rusku*

(10) Aby mohla rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala Komise všechny vyvážející výrobce v Rusku, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Kromě toho Komise požádala stálou misi Ruské federace při Evropské unii, aby určila a/nebo kontaktovala případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.

(11) Tři vyvážející výrobci/skupiny vyvážejících výrobců v Rusku, kteří představují přibližně 98 % celkového objemu ruského vývozu dotčeného výrobku do Unie, poskytli požadované informace a souhlasili se zařazením do vzorku. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala vzorek dvou společností na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými dotčenými vyvážejícími výrobci a s ruskými orgány.

(12) Komise obdržela připomínky ke vzorku od společnosti PJSC Novolipetsk Steel. Společnost poukázala na to, že existují pádné právní důvody k provedení šetření u tří, a nikoli dvou vyvážejících výrobců, zejména pokud by jedna z původně zařazených společností od spolupráce odstoupila. Takové odstoupení by zkomplikovalo stanovení dumpingového rozpětí pro spolupracující vyvážející výrobce nezařazené do vzorku.

(13) Kromě toho společnost zdůraznila, že Komise zařadila do vzorku vyvážejícího výrobce PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works v Rusku a jeho dceřinou společnost MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A.Ş. v Turecku. Společnost tvrdila, že oba vyvážející výrobci ve spojení sdílejí část svých prodejních kanálů. Tím by se snížila pracovní zátěž Komise, což by umožnilo provést šetření společnosti NLMK.

([3]) Poznámka ke spisu t21.005164 ze dne 6. července 2021.
([4]) Poznámka ke spisu t21.007177 ze dne 21. října 2021.

(14) Po analýze připomínek společnosti NLMK Komise shledala zejména tvrzení popsaná ve 12. bodě odůvodnění jako oprávněná a rozhodla se upustit od výběru vzorku, pokud jde o vyvážející výrobce v Rusku. Komise o tomto rozhodnutí informovala dotčenou společnost i ruské orgány.

1.3.4. *Výběr vzorku vyvážejících výrobců v Turecku*

(15) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny vyvážející výrobce v Turecku, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Kromě toho Komise požádala zastoupení Turecka při Evropské unii, aby určilo a/nebo kontaktovalo případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.

(16) Osm vyvážejících výrobců/skupin vyvážejících výrobců v Turecku, kteří představují přibližně 100 % celkového objemu tureckého vývozu dotčeného výrobku do Unie, poskytlo požadované informace a souhlasilo se zařazením do vzorku. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala vzorek tří společností na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými dotčenými vyvážejícími výrobci a orgány v dotčené zemi. K návrhu na výběr vzorku nebyly obdrženy žádné připomínky. Takto stanovený konečný vzorek představoval 62,6 % celkového objemu tureckého vývozu dotčeného výrobku do Unie.

1.4. **Individuální zjišťování**

(17) O individuální zjišťování podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení požádal jeden vyvážející výrobce v Turecku. Komise rozhodla, že posouzení této žádosti by bylo nepřiměřeně zatěžující a bránilo by včasnému dokončení šetření. Důvodem je složitá podniková struktura dané společnosti. Proto byla žádost o individuální šetření zamítnuta.

1.5. **Odpovědi na dotazník**

(18) Komise zaslala žadateli dotazník a požádala čtyři výrobce v Unii zařazené do vzorku ([5]), tři vyvážející výrobce v Rusku a tři vyvážející výrobce v Turecku zařazené do vzorku, aby vyplnili příslušné dotazníky, které byly v den zahájení řízení k dispozici na internetových stránkách ([6]).

(19) Odpovědi na dotazník byly obdrženy od čtyř výrobců v Unii zařazených do vzorku, žadatele, tří vyvážejících výrobců z Ruska, tří vyvážejících výrobců z Turecka zařazených do vzorku a vyvážejícího výrobce z Turecka, který požádal o individuální posouzení.

1.6. **Inspekce na místě**

(20) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné pro stanovení dumpingu, výsledné újmy a zájmu Unie. Inspekce na místě podle článku 16 základního nařízení se uskutečnily v prostorách následujících společností:

výrobci v Unii:

— Acciaieria Arvedi S.p.A, Cremona, Itálie

— ArcelorMittal Poland, Dabrowa Górnicza, Polsko

— Marcegaglia Carbon Steel S.p.A, Gazoldo degli Ippoliti, Itálie

— U.S. Steel Košice, s.r.o., Košice, Slovensko

([5]) Tři výrobci v Unii, kteří byli původně zařazeni do vzorku, byli vyzváni, aby dotazník vyplnili po potvrzení prozatímního vzorku dne 6. července 2021, zatímco výrobce v Unii, který byl do vzorku doplněn (viz 7. bod odůvodnění), byl vyzván, aby tak učinil, dne 21. října 2021.

([6]) Dotazníky pro výrobce v Unii, vyvážející výrobce, dovozce a uživatele byly k dispozici na adrese https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2531.

obchodníci a dovozci ve spojení s ruskými vyvážejícími výrobci:

— MMK Steel Trade AG, Lugano, Švýcarsko

— NLMK Trading SA, Lugano, Švýcarsko

— Severstal Export GmbH („SSE“), Manno, Švýcarsko

— SIA Severstal Distribution (Severstal Distribution Europe, „SDE“), Riga, Lotyšsko

(21) Komise provedla dálkové křížové kontroly těchto stran:

sdružení výrobců v Unii:

— Eurofer, Brusel, Belgie

vyvážející výrobci v Rusku:

— PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works („MMK“), Magnitogorsk, Rusko

— Novolipetsk Steel („NLMK“), Lipeck, Rusko

— PAO Severstal („PAOS“), Čerepovec, Rusko

domácí obchodníci ve spojení s ruskými vyvážejícími výrobci:

— LLC Torgovy dom MMK („TD MMK“), Magnitogorsk, Rusko

— Novolipetsk Steel Service Center LLC („NSSC“), Lipeck, Rusko

— Torgovy dom NLMK LLC („NLMK Shop“), Moskva, Rusko

— JSC Severstal Distribution (Severstal Distribution Russia, „SDR“), Čerepovec, Rusko

vyvážející výrobci v Turecku:

— MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A.Ş. („MMK Turkey“), Dortyol, Turecko

— TatMetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş. („Tatmetal“), Istanbul, Turecko

— Tezcan Galvanizli Yapi Elemanlari Sanayi ve Ticaret A.Ş. („Tezcan“), Kartepe-Kocaeli, Turecko

1.7. **Období šetření a posuzované období**

(22) Šetření o dumpingu a újmě se týkalo období od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2020 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2017 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

(23) Turecké sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců považovalo zvolené období šetření a posuzované období za neobjektivní. Považovali je za nevhodné, protože rok 2017 byl pro ocelářství relativně dobrý, zatímco rok 2020 byl negativně ovlivněn pandemií COVID-19. Tvrdili, že srovnání obou koncových bodů by nebylo pro výkonnost a situaci výrobního odvětví Unie reprezentativní. Někteří požadovali pro lepší srovnání čtvrtletní analýzu.

(24) Komise tvrzení zamítla, protože posuzované období i období šetření byly přiměřené s ohledem na datum podání podnětu a platná pravidla. Komise v každém případě analýzu neprováděla na základě srovnání výchozího roku s obdobím šetření, ale na základě trendů v průběhu celého dotčeného období, a zahrnuje činitele, které mohou mít vliv na trh s korozivzdornou ocelí v Unii, přičemž tyto činitele zohlednila v šetření, jak je uvedeno mimo jiné v oddíle 5 níže.

(25) Po poskytnutí konečných informací sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců s postojem Komise nesouhlasili. Tvrdili, že Komise měla vzít v úvahu vývoj po období šetření, neboť během prvních osmi měsíců roku 2021 by se ceny žárově pozinkovaných výrobků, včetně výrobků z korozivzdorné oceli, jakož i průměrné rozpětí žárově pozinkovaných výrobků z oceli v Unii, výrazně zvýšily nad svitky válcované za tepla. Zároveň by v roce 2021 byla úroveň výroby výrobního odvětví Unie obnovena na úroveň roku 2019. S odkazem na rozsudek Tribunálu ve věci Rusal Armenal ZAO v. Rada ([7]) proto tvrdili, že tento vývoj představuje nové skutečnosti, v jejichž důsledku by zamýšlené uložení antidumpingového cla bylo zjevně nepřiměřené, a že Komise musí tyto skutečnosti posoudit, a to i rozšířením období šetření na rok 2021 a první čtvrtletí roku 2022.

(26) Komise tato tvrzení zanalyzovala. Zjistila, že zvýšení prodejních cen v roce 2021 samo o sobě nenaznačuje zlepšení ziskovosti výrobního odvětví Unie v jakémkoli rozsahu. Komise uvedla, že zvýšení cen může mít pozitivní vliv na situaci výrobního odvětví ve srovnání s předchozím rokem pouze tehdy, je-li výrazně vyšší než nárůst nákladů ve stejném období. Pro to nebyly předloženy žádné důkazy. Pokud jde o výrobu, Komise uznala, že v roce 2021 se někteří výrobci v určité době potýkali s obtížemi při uspokojování silné tržní poptávky po korozivzdorné oceli, zejména na začátku uvedeného roku. Zdůraznila však, že se jednalo o dočasný jev a že nemá k dispozici žádné informace, které by naznačovaly, že by se to týkalo celého odvětví. Komise proto zjistila, že žádné z tvrzení uvedených dotčenými stranami neprokazuje, že nový vývoj po období šetření povede k tomu, že navrhované antidumpingové clo bude zjevně nepřiměřené. Komise proto toto tvrzení zamítla.

1.8. **Neuložení prozatímních opatření**

(27) Podle čl. 7 odst. 1 základního nařízení byla lhůta pro uložení prozatímních opatření stanovena na 23. února 2022. Dne 26. ledna 2022 Komise v souladu s čl. 19a odst. 2 základního nařízení informovala zúčastněné strany o svém záměru neuložit prozatímní opatření a poskytla jim příležitost předložit dodatečné informace a/nebo být vyslechnuty. Žádná strana nepředložila připomínky ani nepožádala o slyšení.

(28) Po poskytnutí konečných informací ruská vláda uvedla, že skutečnost, že nebyla uložena žádná prozatímní opatření, znamená, že výrobní odvětví Unie je stabilní a nepotřebuje zásah Komise s cílem předejít újmě. Komise toto tvrzení odmítla. Podle čl. 7 odst. 1 základního nařízení mohou být ukládána prozatímní opatření. Komise nemá povinnost uložit prozatímní opatření, pokud je výrobnímu odvětví Unie působena újma. Proto nelze vyvodit žádné závěry, pokud jde o stav výrobního odvětví Unie, jestliže se Komise rozhodne neuložit prozatímní opatření, ale namísto toho pokračovat v šetření, jak tomu bylo v tomto případě.

(29) Protože nebylo uloženo žádné prozatímní antidumpingové opatření, nebyla ani prováděna celní evidence dovozu.

1.9. **Následný postup**

(30) Komise pokračovala ve vyhledávání a ověřování všech informací, které považovala za nezbytné pro svá konečná zjištění.

(31) Po analýze shromážděných a ověřených údajů Komise informovala společnosti MMK a PAOS o svém záměru použít dostupné skutečnosti na některé části jejich odpovědí na dotazník v souladu s článkem 18 základního nařízení. Komise poskytla společnostem možnost podat připomínky. Důvody pro uplatnění dostupných skutečností a připomínek předložených společnostmi jsou uvedeny v oddíle 3.1.2 tohoto nařízení.

(32) Komise při přijímání konečných zjištění zvážila připomínky zaslané zúčastněnými stranami.

([7]) Rozsudek Tribunálu ze dne 25. ledna 2017 ve věci T-512/09 RENV, Rusal Armenal ZAO v. Rada, ECLI:EU:T:2017:26, bod 130.

(33) Komise všechny zúčastněné strany informovala o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se rozhodla uložit konečné antidumpingové clo na dovoz korozivzdorné oceli pocházející z Ruska a Turecka (dále jen „poskytnutí konečných informací"). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutí konečných informací zaslat připomínky.

(34) Po poskytnutí konečných informací byly obdrženy připomínky od žadatele, ruské vlády, všech tří ruských spolupracujících vyvážejících výrobců, turecké vlády, všech tří tureckých spolupracujících vyvážejících výrobců a tureckého sdružení vývozců oceli. O slyšení požádaly společnosti MMK, NLMK, turecká vláda, společnost Tezcan a turecké sdružení vývozců oceli. Připomínky předložené stranami a/nebo předložené během slyšení jsou řešeny v příslušných částech tohoto nařízení.

(35) Po poskytnutí individuálních dodatečných konečných informací požádaly společnosti Tezcan a MMK o zásah úředníka pro slyšení.

(36) Po poskytnutí konečných informací sdružení CIB tvrdilo, že antidumpingová opatření by měla být podle čl. 14 odst. 4 základního nařízení pozastavena z důvodu změn na trhu, k nimž došlo po skončení období šetření. Sdružení CIB zejména odkázalo na prudký nárůst cen korozivzdorné oceli od konce období šetření, ziskovost některých výrobců v Unii, která se od té doby výrazně zvýšila, a na sankce vůči Rusku, které by zaručily, že v důsledku pozastavení nebude pravděpodobně obnovena újma.

(37) V čl. 14 odst. 4 se uvádí, že použitelnost opatření smí být pozastavena pouze v případě, že není pravděpodobné, že by se v důsledku pozastavení obnovila újma působená výrobnímu odvětví Unie. Komise nemá ve spisu žádné informace, které by dokládaly, že se situace výrobního odvětví Unie po skončení období šetření zlepšila tak, že není pravděpodobné, že by došlo k obnovení újmy. Skutečnost, že ceny korozivzdorné oceli mohly po skončení období šetření vzrůst samy o sobě, nemůže být základem pro závěr, že výrobnímu odvětví Unie již není působena újma, i kdyby bylo přijato tvrzení sdružení CIB, že by se zvýšila ziskovost „některých výrobců v Unii". Tyto účinky totiž mohlo mít samotné zahájení šetření, a pokud by byla konečná opatření pozastavena, tyto účinky by tím pádem rychle vymizely. Komise může pozastavit platnost opatření až po pečlivé analýze situace výrobního odvětví Unie po období šetření a údajných změnách tržních podmínek, což vyžaduje shromáždění podrobných informací. Toto posouzení se obvykle provádí mimo vyšetřovací řízení, zejména pokud jsou tato tvrzení předložena pozdě a bez nezbytných podpůrných důkazů, jak tomu bylo v tomto případě.

(38) Po poskytnutí konečných informací ruská vláda tvrdila, že použití článku 18 základního nařízení, pokud jde o dva ruské vyvážející výrobce, nebylo odůvodněné, neboť tyto společnosti prokázaly ochotu ke spolupráci, poskytly rozsáhlé odpovědi na dotazník a žádost o dodatečné informace včetně průběžných výpočtů a provedly požadované opravy. Kromě toho ruská vláda poukázala na to, že písemná upozornění na použití článku 18 byla zaslána více než měsíc po ukončení ověřování a dálkových křížových kontrol.

(39) Komise uvedla, že důvody pro použití článku 18 základního nařízení byly příslušným společnostem řádně sděleny a vysvětleny poté, co byly řádně analyzovány všechny informace shromážděné z dotazníku a odpovědí na upozornění na nedostatky a během inspekcí a dálkových křížových kontrol. Pokud jde o společnost PAOS, tato otázka je podrobně řešena v 93. až 109. bodě odůvodnění. U společnosti MMK jsou důvody vysvětleny obecně v 75. až 90. bodě odůvodnění a z důvodu zachování důvěrnosti pak podrobně v poskytnutí informací k této konkrétní společnosti. Komise proto tvrzení ruské vlády týkající se použití článku 18 základního nařízení zamítla.

2. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Dotčený výrobek**

(40) Dotčeným výrobkem jsou ploché válcované výrobky ze železa nebo z legované nebo nelegované oceli, potažené nebo žárově pokovené zinkem a/nebo hliníkem a/nebo hořčíkem, též ve slitině s křemíkem, podrobené chemické pasivaci, též s jakoukoliv další povrchovou úpravou, jako je olejování nebo pečetění, s obsahem: nejvýše 0,5 % hmotnostního uhlíku, nejvýše 1,1 % hmotnostního hliníku, nejvýše 0,12 % hmotnostního niobu, nejvýše 0,17 % hmotnostního titanu a nejvýše 0,15 % hmotnostního vanadu, dodávaných ve formě svitků, plechů zkracovaných na míru a úzkých pásů pocházejících z Ruska a Turecka, v současnosti kódů KN ex 7210 41 00, ex 7210 49 00, ex 7210 61 00, ex 7210 69 00, ex 7210 90 80, ex 7212 30 00, ex 7212 50 61, ex 7212 50 69, ex 7212 50 90, ex 7225 92 00, ex 7225 99 00, ex 7226 99 30, ex 7226 99 70 (kódy TARIC: 7210 41 00 20, 7210 41 00 30,

7210 49 00 20, 7210 49 00 30, 7210 61 00 20, 7210 61 00 30, 7210 69 00 20, 7210 69 00 30, 7210 90 80 92, 7212 30 00 20, 7212 30 00 30, 7212 50 61 20, 7212 50 61 30, 7212 50 69 20, 7212 50 69 30, 7212 50 90 14, 7212 50 90 92, 7225 92 00 20, 7225 92 00 30, 7225 99 00 22, 7225 99 00 23, 7225 99 00 41, 7225 99 00 92, 7225 99 00 93, 7226 99 30 10, 7226 99 30 30, 7226 99 70 13, 7226 99 70 93, 7226 99 70 94) (dále jen „dotčený výrobek“).

Nejsou v něm zahrnuty následující výrobky:

— z nerezavějící oceli, křemíkové elektrotechnické oceli a rychlořezné oceli,

— po válcování za tepla nebo za studena (úběrem za studena) již dále neopracované.

(41) Korozivzdorná ocel se vyrábí potahováním plochých válcovaných svitků, tabulí a pásů jejich ponořením do lázně s roztaveným kovem nebo kovovou slitinou zinku. Povrchový kov se díky metalurgické reakci spojí s ocelovým podkladem a vytvoří vícevrstevnatou strukturu slitin, takže vznikne potah, který je s ocelí metalurgicky spojen. Povrch výrobku se dále upravuje chemickou pasivací, aby byl chráněn před účinky vlhkosti a aby se snížilo riziko vznikání korozních produktů během skladování a přepravy.

(42) Korozivzdorná ocel se používá hlavně ve stavebnictví pro různé obkladové stavební hmoty, ale i pro výrobu domácích spotřebičů, procesy hlubokého tažení a ražení a menší bezešvé duté profily.

2.2. **Obdobný výrobek**

(43) Šetření prokázalo, že následující výrobky mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i stejná základní použití:

— dotčený výrobek,

— výrobek vyráběný a prodávaný na domácím trhu v Rusku a Turecku a

— výrobek vyráběný a prodávaný v Unii výrobním odvětvím Unie.

(44) Komise rozhodla, že tyto výrobky jsou proto obdobnými výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

2.3. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

(45) Dovozce požádal o vyloučení korozivzdorné oceli o tloušťce menší než 0,40 mm („tenké velikosti“) z oblasti působnosti šetření. Strana tvrdila, že tenké velikosti, které jsou náročnější na pracovní sílu a dražší, tvoří samostatný segment, který výrobní odvětví Unie vyrábí v nedostatečném množství. Strana dodala, že vyloučení tenkých velikostí by nesnížilo nápravný účinek opatření požadovaných žadateli, zatímco uložení antidumpingových opatření na tenké velikosti by poškodilo uživatele (protože by neměli přístup k těmto výrobkům za konkurenční ceny).

(46) Komise považuje důvody žádosti za neopodstatněné, protože výrobní odvětví Unie má celkově výrobní kapacitu pro všechny požadované velikosti korozivzdorné oceli ([8]). Komise rovněž zjistila, že všechny typy korozivzdorné oceli, bez ohledu na svou velikost nebo místo dovozu, se vyrábějí na linkách pro žárové zinkování a mají stejné vlastnosti, pokud jde o jejich základní fyzikální a technické vlastnosti, konečná použití a zaměnitelnost. Komise proto žádost o vyloučení zamítla.

(47) Společnost Tezcan, turecký výrobce mimo jiné korozivzdorné oceli s hliníkovo-zinkovým potahem, požádala o vyloučení korozivzdorné oceli s hliníkovo-zinkovým potahem z oblasti působnosti opatření. Podle této strany jsou výrobky korozivzdorné oceli s hliníkovo-zinkovým potahem samostatným segmentem korozivzdorné oceli, který nekonkuruje výrobkům vyráběným výrobním odvětvím Unie. Strana uvedla, že výrobky z korozivzdorné oceli s hliníkovo-zinkovým potahem se v Unii nevyrábějí „v komerčně realizovatelném množství“ a že výrobce v Unii vyrábějící tento výrobek není schopen dodávat množství korozivzdorné oceli s hliníkovo-zinkovým potahem potřebné k uspokojení poptávky v Unii.

([8]) V nedůvěrném spisu t21.005520 poskytl žadatel seznam devíti výrobců v Unii a stránky internetového katalogu, z nichž vyplývá, že tito výrobci mohou vyrábět korozivzdornou ocel o tloušťce nižší než 0,40 mm.

(48) Komise shledala důvody žádosti neopodstatněnými, protože i když výroba korozivzdorné oceli s hliníkovo-zinkovým potahem byla v Unii dočasně omezená, výrobní odvětví Unie celkově má kapacitu na výrobu korozivzdorné oceli s hliníkovo-zinkovým potahem. Komise rovněž zjistila, že všechny typy korozivzdorné oceli, bez ohledu na jejich potah, se vyrábějí na linkách pro žárové zinkování. Kromě toho má korozivzdorná ocel s hliníkovo-zinkovým potahem a korozivzdorná ocel s jinými potahy stejné vlastnosti, pokud jde o jejich základní fyzikální a technické vlastnosti, jejich konečné použití a zaměnitelnost ([9]). Komise proto žádost o vyloučení zamítla.

(49) Po poskytnutí konečných informací společnost Tezcan svou žádost zopakovala. Uvedla, že v důsledku špatného finančního řízení jediného výrobce korozivzdorné oceli s hliníkovo-zinkovým potahem v Unii neexistuje v Unii žádná výroba. Společnost Tezcan trvala na tom, že korozivzdorná ocel s hliníkovo-zinkovým a zinkovým potahem jsou zcela odlišnými výrobky – fyzicky, chemicky i technicky –, a to zejména z důvodu výrobního procesu korozivzdorné oceli s hliníkovo-zinkovým potahem a některých vlastností hliníku a zinku.

(50) Komise shledala důvody žádosti společnosti Tezcan neopodstatněnými, protože výrobce uvedený společností Tezcan měl životaschopný obchodní plán a zůstal životaschopnou součástí výrobního odvětví Unie. Komise rovněž zjistila, že všechny typy korozivzdorné oceli, bez ohledu na jejich povrchovou úpravu, se vyrábějí na linkách pro žárové zinkování, což společnost Tezcan uznala, když konstatovala, že jediný výrobce korozivzdorné oceli s hliníkovo-zinkovým potahem má v Unii jednu linku pro pozinkování, ale dvě vany, které může zaměňovat v závislosti na tom, zda chce výrobce vyrábět korozivzdornou ocel s hliníkovo-zinkovým potahem nebo jiné výrobky. Kromě toho tvrzení, že nikoliv všechny potahy korozivzdorné oceli mají naprosto stejné vlastnosti, nezpochybňuje skutečnost, že korozivzdorná ocel s hliníkovo-zinkovým potahem a korozivzdorná ocel s jinými potahy mají stejné vlastnosti, pokud jde o jejich základní fyzikální a technické charakteristiky, jejich konečné použití a zaměnitelnost ([10]). Komise proto žádost o vyloučení zamítla.

3. **DUMPING**

3.1. **Rusko**

3.1.1. *Běžná hodnota*

(51) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda byl celkový objem domácího prodeje u každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku na vývoz do Unie během období šetření. Na základě tohoto kritéria byl celkový objem prodeje každého jednotlivého spolupracujícího vyvážejícího výrobce obdobného výrobku na domácím trhu reprezentativní.

(52) Komise následně určila typy výrobků prodávané na domácím trhu, které byly shodné nebo srovnatelné s typy výrobků prodávanými na vývoz do Unie.

(53) Poté Komise u každého typu výrobku prodávaného každým spolupracujícím vyvážejícím výrobcem na domácím trhu, který je shodný nebo srovnatelný s typem výrobku prodávaným na vývoz do Unie, prověřovala, zda je objem jeho prodeje reprezentativní v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Domácí prodej určitého typu výrobku je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje daného typu výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku vyváženého do Unie.

(54) Komise zjistila, že společnost MMK neprodávala na domácím trhu jeden typ výrobku v reprezentativním množství. Kromě toho všichni tři ruští spolupracující vyvážející výrobci některé typy výrobků na domácím trhu neprodávali vůbec.

([9]) V nedůvěrném spisu t21.005520 žadatel uvedl příklady podložené platnými normami EU, že korozivzdornou ocel s hliníkovo-zinkovým potahem a korozivzdornou ocel s jinými potahy lze ve stavebnictví používat alternativně.

([10]) V nedůvěrném spisu t22.003396 žadatel uvedl příklady podložené platnými normami EU, že korozivzdornou ocel s hliníkovo-zinkovým potahem a korozivzdornou ocel s jinými potahy lze v případě některých kovových rámů, střešních a obkladových výrobků používat zaměnitelně.

(55) Komise dále definovala podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu pro každý typ výrobku během období šetření, aby rozhodla, zda pro výpočet běžné hodnoty použije skutečný domácí prodej v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení.

(56) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:

a) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu výrobku a

b) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(57) V této situaci je běžná hodnota váženým průměrem cen veškerého domácího prodeje uvedeného typu výrobku během období šetření.

(58) Běžná hodnota je skutečná cena jednotlivých typů výrobku na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:

a) objem ziskového prodeje typu výrobku tvoří nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu nebo

b) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.

(59) Analýza domácího prodeje ukázala, že v závislosti na typu výrobku bylo 47 až 100 % veškerého domácího prodeje společnosti MMK, 43 až 100 % veškerého domácího prodeje společnosti NLMK a 24 až 100 % veškerého domácího prodeje společnosti PAOS ziskových a jejich vážená průměrná prodejní cena byla vyšší než výrobní náklady. Běžná hodnota byla proto vypočtena jako vážený průměr cen veškerého domácího prodeje během období šetření nebo jako vážený průměr pouze ziskového prodeje.

(60) U typů výrobků, u nichž byla vážená průměrná prodejní cena nižší než výrobní náklady, byla běžná hodnota vypočtena jako vážený průměr ziskového prodeje daného typu výrobku.

(61) Pokud neexistoval žádný prodej určitého typu obdobného výrobku v běžném obchodním styku nebo pokud určitý typ výrobku nebyl na domácím trhu prodán v reprezentativním množství, vypočetla Komise běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.

(62) Běžná hodnota byla počtně zjištěna tak, že k průměrným výrobním nákladům obdobného výrobku, jež vznikly spolupracujícím vyvážejícím výrobcům během období šetření, byly připočteny tyto položky:

a) vážené průměrné prodejní, režijní a správní náklady vynaložené během období šetření spolupracujícími vyvážejícími výrobci při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku a

b) vážený průměrný zisk dosažený během období šetření spolupracujícími vyvážejícími výrobci při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.

(63) V případě typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají v reprezentativním množství, byly připočítány průměrné prodejní, režijní a správní náklady a zisk z běžných obchodních transakcí s těmito typy na domácím trhu. Co se týče typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají vůbec, byly připočteny vážené průměrné prodejní, režijní a správní náklady a zisk ze všech běžných obchodních transakcí na domácím trhu.

(64) Výrobní náklady byly v odůvodněných případech upraveny podle čl. 2 odst. 5 základního nařízení. Všichni tři spolupracující vyvážející výrobci nakupovali některé suroviny od dodavatelů ve spojení. Komise zkoumala, zda byly tyto suroviny nakoupeny za tržní cenu, a v případě potřeby upravila výrobní náklady tak, aby přiměřeně odrážely náklady spojené s výrobou a prodejem dotčeného výrobku.

(65) Po poskytnutí konečných informací společnost NLMK tvrdila, že tyto úpravy jsou neodůvodněné, zejména proto, že Komise nezohlednila dopad nákladů na přepravu zahrnutých do ceny zkoumaných surovin prodaných společnosti NLMK a odběratelům, kteří nejsou ve spojení, za různých dodacích podmínek, ačkoli tyto informace byly k dispozici. Komise přijala tvrzení týkající se některých surovin a odpovídajícím způsobem upravila běžnou hodnotu. Revidovaný výpočet byl společnosti oznámen.

(66) Po poskytnutí konečných informací společnost PAOS uvedla, že úprava nákladů na suroviny podle čl. 2 odst. 5 základního nařízení je protiprávní. Společnost zejména tvrdila, že čl. 2 odst. 5 základního nařízení umožňuje Komisi odchýlit se od záznamů společnosti ve dvou situacích: a) pokud záznamy nebyly v souladu s obecně uznávanými účetními zásadami dotčené země a b) pokud záznamy přiměřeně neodrážely náklady spojené s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Pokud jde o druhou situaci, společnost odkázala na bod 6.97 zprávy Odvolacího orgánu WTO na Ukrajině – dusičnan amonný (Rusko) ([11]), podle něhož „se druhá podmínka v čl. 2.2.1.1 první větě [antidumpingové dohody WTO] týká toho, zda záznamy vedené vývozcem nebo výrobcem, který je předmětem šetření, přiměřeně a dostatečně odpovídají nákladům, které vyšetřovanému vývozci nebo výrobci vznikly a které mají skutečný vztah k výrobě a prodeji konkrétního posuzovaného výrobku, nebo tyto náklady reprodukují“.

(67) Komise konstatovala, že bod 6.97 zprávy Odvolacího orgánu na Ukrajině – dusičnan amonný (Rusko) by měl být posouzen v souvislostech uvedených v bodech, které mu předcházely. Již ve věci EU – bionafta (Argentina) ([12]) Odvolací orgán schválil, že ceny surovin mezi stranami ve spojení by mohly být považovány za ceny, které nejsou v souladu se zásadou obvyklých tržních podmínek, a v důsledku toho by mohly být zamítnuty. Bod 6.97 zprávy Odvolacího orgánu ve věci Ukrajina – dusičnan amonný (Rusko) dále objasnil, že situace uvedené ve zprávě skupiny odborníků ve věci EU – bionafta (Argentina) by neměly být chápány jako neomezené výjimky, ale měly by být posuzovány případ od případu. V tomto případě Komise na základě řádné analýzy, a tedy v plném souladu s pravidly WTO, odmítla ceny některých surovin nakoupených společností PAOS od dodavatelů ve spojení. Komise porovnala ceny účtované dodavatelem ve spojení společnosti PAOS s cenami účtovanými dodavatelem ve spojení odběratelům, kteří nejsou ve spojení. Na základě toho Komise zjistila, že ceny účtované dodavatelem ve spojení společnosti PAOS nejsou cenami za obvyklých tržních podmínek. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(68) Společnost PAOS dále tvrdila, že Komise nepoužila správnou metodiku při analýze toho, zda cena některých surovin placená mezi společností PAOS a jejími dodavateli ve spojení byla cenou za obvyklých tržních podmínek. Společnost tvrdila, že Komise měla porovnat ceny placené společností PAOS při nákupu suroviny od svých dodavatelů ve spojení s cenami účtovanými nezávislými dodavateli.

(69) V tomto ohledu Komise uvedla, že použití cen účtovaných dodavatelem ve spojení pro analýzu cen za obvyklých tržních podmínek je zavedenou praxí. V tomto případě byly prodejní ceny dodavatele ve spojení vůči společnosti PAOS a odběratelům, kteří nejsou ve spojení, k dispozici a ověřeny. Komise proto považovala za vhodné použít pro svou analýzu ověřené informace. Kromě toho společnost neposkytla žádné jiné vysvětlení cenového rozdílu než vztahem mezi dodavatelem a společností PAOS. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(70) A konečně, společnost PAOS se vyjádřila k řadě technických podrobností týkajících se analýzy obvyklých tržních cen. Za prvé, společnost vznesla námitku proti odmítnutí finančních příjmů při výpočtu ztráty vzniklé dodavatelem uhlí. Za druhé, společnost tvrdila, že Komise ve srovnání cen správně nezohlednila rozdíly v určitých třídách kvality uhlí zakoupených společností PAOS. Za třetí, společnost poukázala na administrativní chybu ve výpočtu celkové spotřeby uhlí. Za čtvrté, společnost tvrdila, že Komise nesprávně porovnala prodejní cenu pelet ze železné rudy odběratelům, kteří nejsou ve spojení, s cenou dalšího prodeje účtovanou společností PAOS za pelety ze železné rudy, které byly nakoupeny od dodavatele ve spojení pouze za účelem jejich dalšího prodeje. Za páté, společnost

([11]) Zpráva Odvolacího orgánu, DS493 – Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate (Ukrajina – antidumpingová opatření týkající se dusičnanu amonného) (Rusko), bod 6.97.

([12]) Zpráva panelu, DS473 – EU – bionafta (Argentina), bod 7.232.

tvrdila, že Komise nezohlednila rozdíly v dodacích podmínkách, a tedy ani v nákladech na přepravu zahrnutých do prodejní ceny pelet ze železné rudy při dodávkách společnosti PAOS a odběratelům, kteří nejsou ve spojení. A za šesté, pokud Komise provedla analýzu cen široké kategorie pelet ze železné rudy (tavené a netavené), společnost tvrdila, že některé pelety, u nichž informace nebyly v údajích o nákupu uvedeny, by měly být považovány buď za tavené, nebo za netavené.

(71) Komise tvrzení přezkoumala a dospěla k závěru, že body dva, tři a čtyři popsané v 70. bodě odůvodnění odůvodňují opravu ve výpočtu úpravy nákladů. V tomto ohledu Komise porovnala cenu dotyčné třídy kvality uhlí s nejpodobnějším třídou kvality uhlí, opravila administrativní chybu ve výpočtu celkové spotřeby uhlí a použila prodejní cenu pelet ze železné rudy určených ke spotřebě společností PAOS pro analýzu cen za obvyklých tržních podmínek. Opravené údaje byly společnosti znovu sděleny.

(72) Komise však zamítla tvrzení popsaná v bodech jedna, pět a šest 70. bodu odůvodnění, a to z těchto důvodů:

— finanční výnosy byly zamítnuty, protože byly získány z úroků z poskytnutých úvěrů. Komise se proto domnívala, že tento příjem nesouvisí s výrobou a prodejem surovin,

— Komise nemohla zohlednit rozdíly v nákladech na přepravu zahrnutých do prodejní ceny transakcí za různých dodacích podmínek, protože ani dodavatel ve spojení, ani společnost PAOS vzniklé náklady na přepravu nevykázali,

— informace poskytnuté společností PAOS, pokud jde o některé typy pelet ze železné rudy, které jsou tavené nebo netavené, nemohly být v tomto okamžiku šetření ověřeny. Společnost rovněž neposkytla žádné důkazy na podporu svého tvrzení.

3.1.2. *Vývozní cena*

(73) Ruští spolupracující vyvážející výrobci vyváželi do Unie prostřednictvím společností ve spojení, které jednaly jako dovozci podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení, nebo prostřednictvím obchodníků ve spojení se sídlem ve třetí zemi.

(74) Společnost MMK nahlásila prodej korozivzdorné oceli Unii prostřednictvím společnosti MMK Steel Trade, obchodníka ve spojení se sídlem ve Švýcarsku, a prostřednictvím další společnosti se sídlem ve Švýcarsku, kterou společnost MMK označila za společnost, která není ve spojení (dále jen „švýcarský obchodník“).

(75) Pokud jde o švýcarského obchodníka, Komise se zajímala o povahu jeho vztahu ke společnosti MMK. Komise analyzovala zejména veřejně dostupné dokumenty vydané společností MMK, například konsolidované účetní závěrky skupiny MMK ([13]), zveřejněné informace o transakcích se zúčastněnými stranami ([14]), výroční zprávy a jejich přílohy ([15]) a snadno dostupné informace, které jsou k dispozici v databázích pro průzkum trhu, například Dun & Bradstreet.

(76) Na základě informací poskytnutých společností a informací získaných Komisí z jiných zdrojů dospěla Komise k závěru, že společnost MMK poskytla o svém vztahu se švýcarským obchodníkem zavádějící informace, čímž bránila šetření. Analýza, která vedla k tomuto závěru Komise, byla z důvodu zachování důvěrnosti informací zpřístupněna pouze společnosti MMK.

([13]) PJSC MMK a dceřiné společnosti. Konsolidovaná účetní závěrka za rok končící 31. prosince 2012, 2013 a 2014. Dostupné na https://mmk.ru/en/investor/results-and-reports/financial-results/ (naposledy zobrazeno 25. října 2021).

([14]) Zveřejnění „Making of an interested-party transaction by the Issuer“ (Provedení transakce se zúčastněnou stranou ze strany emitenta). K dispozici na adrese https://mmk.ru/en/about/corporate-governance/disclosure-of-information/essential-facts/, Ke dni 4. dubna 2022 nebyla tato stránka na internetových stránkách společnosti k dispozici. Dokumenty jsou nadále veřejně dostupné na internetovém portálu Centra pro zveřejňování firemních informací společnosti Interfax, https://e-disclosure.ru/portal/company.aspx?id=9&attempt=1 (naposledy zobrazeno 4. dubna 2022).

([15]) Přílohy k výroční zprávě MMK za rok 2017. Dostupné na https://mmk.ru/en/investor/results-and-reports/annual-reports/ (naposledy zobrazeno 4. dubna 2022).

(77) V důsledku toho neměla Komise žádné informace o cenách dalšího prodeje u transakcí prvnímu nezávislému zákazníkovi v Unii při prodeji uskutečněném prostřednictvím švýcarského obchodníka ani o jeho konkrétních funkcích, a proto nemohla stanovit vývozní cenu pro jeden kanál prodeje společnosti na trhu Unie. Komise proto společnost informovala o svém záměru použít článek 18 základního nařízení, pokud jde o informace, které společnost neposkytla.

(78) Vysvětlení, která společnost MMK poskytla v návaznosti na dopis podle článku 18, nic nezměnila na závěru Komise, že společnost MMK poskytla o svém vztahu se švýcarským obchodníkem zavádějící informace, čímž bránila šetření. Z důvodu zachování důvěrnosti byla analýza připomínek společnosti MMK k zamýšlenému použití článku 18 základního nařízení zpřístupněna pouze společnosti MMK.

(79) V důsledku toho Komise potvrdila použití článku 18 základního nařízení na prodej na trhu Unie uskutečněný prostřednictvím švýcarského obchodníka. V tomto ohledu Komise při stanovení dumpingového rozpětí pro tento prodejní kanál vycházela z dumpingových rozpětí vypočtených pro prodej uskutečněný prostřednictvím společnosti MMK Steel Trade.

(80) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost MMK uvedla, že se Komise dopustila chyby tím, že na společnost MMK ve vztahu ke švýcarskému obchodníkovi použila článek 18 základního nařízení. V tomto ohledu společnost tvrdila, že Komise nezohlednila některé dokumenty poskytnuté společností MMK, a zopakovala své vysvětlení rozporů zjištěných Komisí. Společnost MMK dále uvedla, že Komise porušila právní normu stanovenou v článku 18 základního nařízení tím, že vybrala dostupné údaje s konkrétním cílem sankcionovat společnost MMK použitím nepříznivých dostupných údajů, což je zcela neslučitelné s cílem a účelem článku 18 základního nařízení.

(81) Společnost MMK nepředložila žádné nové důkazy týkající se vztahu se švýcarským obchodníkem. Komise již dříve pečlivě analyzovala všechny informace, včetně dokumentů, na které společnost odkazuje. Kromě toho Komise zjistila, že společnost nepředložila žádné důkazy na podporu vysvětlení protichůdných informací o vztahu mezi společností MMK a švýcarským obchodníkem. Komise proto použití článku 18 základního nařízení potvrdila.

(82) Komise proto nesouhlasí s tvrzením, že porušila právní normu článku 18 základního nařízení. Jak bylo vysvětleno výše, Komise nemohla stanovit vývozní cenu pro jeden celý prodejní kanál prodeje společnosti na trhu Unie, a proto založila dumpingové rozpětí pro tento prodejní kanál na dumpingových rozpětích vypočtených pro prodej uskutečněný prostřednictvím obchodníka ve spojení, společnosti MMK Steel Trade, pro něhož mohla tuto vývozní cenu stanovit.

(83) Tento přístup je plně v souladu s příslušnými pravidly WTO a právem EU. Podle zprávy panelu WTO o Spojených státech – antidumpingová a vyrovnávací cla na některé výrobky a použití dostupných údajů ([16]), jsou orgány provádějící šetření při uplatňování dostupných údajů povinny objektivním a nestranným způsobem vybrat dostupné údaje, které představují přiměřenou náhradu za chybějící „nezbytné“ informace v konkrétních skutečnostech a za konkrétních okolností daného případu. Při tom musí vyšetřující orgány vzít v úvahu veškeré skutečnosti, které mají řádně k dispozici. Při volbě náhradních skutečností nevyžaduje článek 6.8 antidumpingové dohody WTO, aby orgány provádějící šetření vybraly ty skutečnosti, které jsou pro nespolupracující stranu „nejpříznivější“. Vyšetřující orgány mohou vzít v úvahu procesní okolnosti, kdy informace chybí, ale článek 6.8 nepřipouští výběr náhradních skutečností za účelem potrestání zúčastněné strany.

(84) Přístup Komise se plně řídil tímto předpisem. Nezaujatým způsobem zohlednila skutečnou a ověřenou cenovou politiku společnosti MMK pozorovanou v prodejním kanálu, pro který Komise byla schopna ověřit příslušné údaje a použila je jako model cenového chování kanálu, kde údaje poskytnuty nebyly. Použila průměrnou výši dumpingu pro typ výrobku reprezentativní pro známý dumpingový potenciál společnosti během období šetření. Za okolností, kdy se společnost rozhodla, že Komisi neposkytne velkou část údajů o svém prodeji na vývoz, nelze použití skutečného a ověřeného chování společnosti při stanovování cen během období šetření jako vzoru považovat za subjektivní či represivní. V souvislosti se značně nedostatečnou spoluprací společnosti vede tento postup k co

([16]) Zpráva panelu, USA – antidumpingová a vyrovnávací cla (Korea), WT/DS539/R, bod 7.36. Viz rovněž zpráva Odvolacího orgánu, US – Carbon Steel (Indie), WT/DS436/AB/R, bod 4.421.

možná nejpřesnějšímu stanovení dumpingového rozpětí a rozpětí újmy, a je tak v souladu s judikaturou WTO citovanou společností MMK. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(85) Jak je uvedeno ve 35. bodě odůvodnění, společnost MMK požádala o slyšení u úředníka pro slyšení. Na jednání společnost MMK poukázala na to, že Komise ve svém dopise podle článku 18 uvedla, že použije čl. 18 odst. 3 základního nařízení. Společnost požádala o objasnění právního základu, neboť obecný informační dokument zmiňuje pouze článek 18 základního nařízení. V tomto ohledu společnost tvrdila, že Komise měla použít ustanovení čl. 18 odst. 3 základního nařízení, jelikož společnost MMK odpověděla na všechny žádosti Komise o nezbytné informace, neposkytla zavádějící informace a nebránila šetření. Společnost navíc uvedla, že Komise nikdy nepožádala o informace o vývozních cenách švýcarského obchodníka. Společnost MMK nakonec zopakovala, že Komise při použití dostupných údajů porušila právní normu článku 18 základního nařízení.

(86) Odkaz na čl. 18 odst. 3 v dopise podle článku 18 byl totiž zřejmou administrativní chybou, neboť v dopise bylo rovněž uvedeno, že útvary Komise dospěly k závěru, že společnost MMK poskytla zavádějící informace, čímž bránila šetření, jak je stanoveno v čl. 18 odst. 1 základního nařízení. Ze znění dopisu podle článku 18 a ze skutečností případu jasně vyplývá, že podmínky pro přijetí nedostatečných údajů podle čl. 18 odst. 3 základního nařízení nebyly splněny, protože údaje – vývozní ceny pro prvního nezávislého odběratele – nebyly poskytnuty, a tudíž nebyly ověřitelné. Kromě toho je zřejmé, že účastník řízení nejednal podle svých nejlepších schopností. Komise rovněž uvedla, že odpověď společnosti MMK na dopis podle článku 18 jednoznačně ukázala, že společnost MMK pochopila, že okolnosti vyžadují použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení a že Komise bude pracovat s dostupnými údaji. Z tohoto důvodu společnost MMK ve zmíněné odpovědi uvedla, které soubory informací by měly být použity namísto nezohledněných údajů.

(87) To, že odkaz na čl. 18 odst. 3 základního nařízení byl administrativní chybou, bylo navíc potvrzeno skutečností, že v obecném informačním dokumentu nebyl uveden žádný odkaz na čl. 18 odst. 3 základního nařízení.

(88) Pokud jde o tvrzení uvedená v 85. bodě odůvodnění týkající se spolupráce společnosti, Komise poznamenala, že společnost uvedla Komisi v omyl, pokud jde o vztah mezi společností MMK a švýcarským obchodníkem, jelikož nadále tvrdila, že společnosti nejsou ve spojení. Společnost navíc neposkytla vývozní ceny švýcarského obchodníka, tj. informace nezbytné ke stanovení dumpingového rozpětí. Komise měla za to, že společnost nesprávně tvrdila, že Komise nikdy nepožádala o vývozní ceny švýcarského obchodníka. V dotazníku pro vyvážející výrobce zveřejněném v den zahájení šetření na internetových stránkách GŘ pro obchod se jasně vyžaduje, aby společnosti ve spojení, které se podílejí na prodeji výrobku, který je předmětem šetření, do Unie, vyplnily přílohu I dotazníku ([17]). Proto pokračující popírání vztahu mezi společností MMK a švýcarským obchodníkem a neposkytnutí vývozních cen švýcarského obchodníka bránilo šetření.

(89) Komise proto potvrdila, že považuje tyto skutečnosti za patřičné podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení. Jak je však vysvětleno v 82. až 84. bodě odůvodnění, Komise se snažila zjistit, jaké dostupné údaje na základě skutečných informací poskytnutých dotčenou společností by v tomto případě představovaly přiměřenou náhradu za chybějící nezbytné informace.

(90) Na základě doporučení úředníka pro slyšení Komise pečlivě zvážila otázky, které společnost vznesla při slyšení, a informovala úředníka pro slyšení o svých závěrech.

(91) Kromě vysvětlení uvedených v 81. až 84. a 86. až 89. bodě odůvodnění Komise zveřejnila podrobnější analýzu připomínek společnosti MMK k poskytnutí konečných informací, a z důvodu zachování důvěrnosti je na slyšení předložila pouze společnosti.

([17]) Úvod, bod 5 dotazníku pro vyvážející výrobce v Rusku (s. 7). K dispozici na adrese https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-history?caseId=2531 (naposledy zobrazeno 10. června 2022).

(92) Společnost PAOS vyvážela do Unie prostřednictvím společnosti Severstal Export GmbH, obchodníka ve spojení se sídlem ve Švýcarsku, a společnosti SIA Severstal Distribution, dovozce ve spojení se sídlem v Lotyšsku. Společnost SDE je servisní středisko, které prodávalo korozivzdornou ocel zákazníkům v Unii, kteří nejsou ve spojení, a to jak bez zpracování, tak i po dalším zpracování.

(93) Společnost SDE ve svých odpovědích na dotazník a v odpovědích na upozornění na nedostatky nepředložila informace o nákupech a zásobách korozivzdorné oceli. Společnost byla upomínána, aby tyto údaje poskytla, a to e-maily zaslanými 15. listopadu 2021 a 25. ledna 2022. Navzdory požadavku v písemném upozornění na nedostatky a výše uvedeným upomínkám poskytla společnost chybějící informace až první den inspekce na místě. Komise proto nemohla před inspekcí na místě analyzovat údaje o nákupu, zejména zkontrolovat jejich soulad s ostatními částmi dotazníku a odpověďmi na upozornění na nedostatky. Údaje o nákupu obchodníka ve spojení se obvykle používají k propojení prodeje vyvážejícího výrobce jeho obchodníkovi nebo dovozci s následným dalším prodejem a jsou rozhodující pro stanovení vývozní ceny.

(94) Již během inspekce na místě v prostorách společnosti SDE si Komise všimla problémů s typy výrobků, které společnost SDE přiřadila transakcím dalšího prodeje, a upozornila ji na ně. Komise vybrala vzorek transakcí dalšího prodeje a zkontrolovala dostupné dokumenty dokládající informace předložené společností, včetně technických specifikací prodávaných výrobků. Komise shromáždila podklady ke vzorku dvanácti prodejních faktur. Ve čtyřech případech Komise zjistila, že typ výrobku byl přiřazen nesprávně. Společnost souhlasila, že provede opravy. Tvrdila však, že by bylo příliš náročné křížově kontrolovat všechny potenciálně dotčené transakce dalšího prodeje s technickými specifikacemi, jež byly dohodnuty v prodejních objednávkách. Společnost proto navrhla použít metodiku založenou na typech výrobků, které společnost PAOS prodává společnosti SDE. Tento problém byl řádně zaznamenán v ověřovací zprávě, která byla předána společnosti. Společnost měla možnost vyjádřit se k případným věcným chybám. Společnost SDE nicméně nevznesla námitky proti žádné části ověřovací zprávy.

(95) Po ověření na místě Komise zkontrolovala údaje o nákupu, které poskytla společnost SDE jen během inspekce na místě, s odpovídajícími údaji o prodeji společnosti PAOS. Komise konstatovala, že oba soubory údajů jsou stále nekonzistentní, pokud jde o typy výrobků.

(96) V tomto ohledu představovaly typy výrobků, které společnost SDE vykázala, že byly v období šetření nakoupeny od společnosti PAOS, ale které společnost PAOS nevykázala jako prodané společnosti SDE, přibližně 30 % celkového nakoupeného objemu vykázaného společností SDE.

(97) Místo toho, aby Komise celý soubor údajů rovnou zamítla, použila transakce dalšího prodeje, ke kterým byly typy výrobků přiřazeny správně, ke stanovení dumpingového rozpětí transakcí dalšího prodeje s nesprávně přiřazenými typy výrobků.

(98) Komise dospěla k závěru, že společnost PAOS neposkytla ve stanovených lhůtách potřebné informace, čímž bránila šetření. Komise společnost informovala v souvislosti s informacemi, které společnost neposkytla, že hodlá použít článek 18 základního nařízení.

(99) Ve svých připomínkách k dopisu podle článku 18 společnost uvedla, že poskytla všechny údaje včetně průběžných záznamů, pokud byly požadovány. Dále připomněla, že vytvoření typů výrobků bylo Komisi vysvětleno a Komise je ověřila. V případech, kdy Komise zjistila chyby ve vykazovaných typech výrobků, provedla společnost opravy. Společnost PAOS tvrdila, že informace o nákupech nebyly při výpočtu dumpingu použity. Dále poukázala na to, že Komise během dálkových křížových kontrol a ověřování na místě tyto otázky nikdy nevznesla. Pokud jde o závěr Komise o nemožnosti určit typy výrobků prodávaných společností SDE na trhu Unie, společnost připomněla svá vysvětlení uvedená v odpovědi na upozornění na nedostatky. Podle společnosti PAOS nebyla společnost SDE schopna prokázat souvislost mezi nakoupeným a prodaným zbožím podle jednotlivých transakcí z důvodu skladování a rozdílností skladby dodávek a skladby prodeje.

(100) Komise nezpochybňuje, že společnosti PAOS a SDE nakonec informace požadované v dotazníku poskytly. Nicméně pozdní poskytnutí některých informací vážně ztížilo Komisi možnost řádně analyzovat údaje.

(101) Ačkoli se informace o nákupech nepoužívají přímo při výpočtu dumpingového rozpětí, jsou nástrojem pro křížovou kontrolu a ověření vnitřní konzistence informací předložených výrobcem a dovozcem, který je s ním ve spojení, jež se používají při výpočtu. V tomto případě porovnání údajů o prodeji společnosti PAOS s údaji o nákupu společnosti SDE ve stejném období, tj. v období šetření, odhalilo nesprávné vykazování typů výrobku buď společností PAOS, nebo společností SDE.

(102) Kromě toho Komise nemohla znát rozsah tohoto problému během dálkových křížových kontrol a ověřování na místě, protože společnost SDE poskytla své údaje o nákupu až v první den ověřování, a neposkytla tak Komisi žádný čas na analýzu informací předem. Nicméně již během inspekce na místě Komise upozornila na to, že ve vzorku prodejních transakcí, které byly podrobně ověřeny, byly některé typy výrobků vykázány nesprávně.

(103) A konečně, skutečnost, že mezi údaji o prodeji společnosti PAOS a údaji o dalším prodeji společnosti SDE neexistuje přímá souvislost, nebyla v daném případě podstatná. Komise konstatovala, že zboží, které společnost SDE během období šetření prodávala dále, bylo skutečně v určitém rozsahu zakoupeno před obdobím šetření. Hlavní problém však spočíval v tom, že typy výrobků, které společnost SDE v průběhu období šetření vykázala jako nakoupené od společnosti PAOS, se v mnoha případech neshodovaly s typy výrobků, které společnost PAOS v průběhu období šetření vykázala jako prodané společnosti SDE. V důsledku toho Komise nemohla určit nebo ověřit, které typy výrobku vyráběné společností PAOS skutečně společnost SDE prodávala dále na trhu Unie během období šetření.

(104) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise potvrdila použití článku 18 základního nařízení na prodej určitých typů výrobku na trhu Unie prostřednictvím společnosti SDE.

(105) V důsledku toho v případě prodeje společnosti PAOS do Unie prostřednictvím společnosti SDE jednající jako dovozce u transakcí, u nichž byl typ výrobku správně určen, byla vývozní cena stanovena na základě ceny, za kterou byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislým odběratelům v Unii, v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení. V takovém případě byly provedeny úpravy ceny o všechny náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem, včetně prodejních, režijních a správních nákladů, o náklady na zpracování a o dosažený zisk. Komise použila dostupné údaje ke stanovení vývozní ceny a následně dumpingového rozpětí nesprávně přiřazených typů výrobků prodávaných do Unie prostřednictvím společnosti SDE.

(106) Po poskytnutí konečných informací společnost PAOS tvrdila, že použití článku 18 základního nařízení není odůvodněné. Společnost zejména tvrdila, že informace, které předložila, jen nebyly „ve všech ohledech ideální“ a že byly poskytnuty včas, jelikož Komise obdržela dříve chybějící informace dlouho před poskytnutím konečných informací. Společnost dále tvrdila, že ji Komise měla kontaktovat, když zjistila nesrovnalosti ve vykázaných typech výrobku. Společnost PAOS tvrdila, že nesrovnalosti byly způsobeny tím, že výrobce použil skutečnou hmotnost zinkového potahu (měřeno ve výrobě), zatímco společnost SDE používá nominální hmotnost zinkového potahu (obsaženou v kódech výrobku společnosti).

(107) Kromě rozhodnutí Komise použít článek 18 základního nařízení zpochybnila společnost PAOS rovněž výběr dostupných údajů. Místo toho, aby Komise dotčeným typům výrobku přiřadila nejvyšší dumpingové rozpětí, které bylo vypočteno pro typ výrobku, který v období šetření představoval pouze 0,01–0,03 % vývozu společnosti, měla použít dumpingové rozpětí typu výrobku, který je z hlediska objemu prodeje nejvíce reprezentativní. Alternativně společnost navrhla, aby Komise použila průměrné dumpingové rozpětí správně vykázaných typů výrobku.

(108) Za prvé, Komise nesouhlasí s hodnocením společnosti ohledně včasného poskytnutí údajů, které jen nebylo „ve všech ohledech ideální“. Informace o nákupech společností SDE byly poskytnuty v době, kdy už Komise nemohla ověřit případné opravy, které by byly poskytnuty po ověřeních a/nebo dálkových křížových kontrolách. Proto by kontaktování ze strany Komise poté, co byly zjištěny nesrovnalosti, zůstalo bez účinku. Nesprávné přiřazení typů výrobků navíc není pouhou nepříjemností. Na začátku šetření Komise definovala typy výrobku na základě určitých vlastností, které ovlivňují náklady a ceny výrobků z korozivzdorné oceli s cílem umožnit řádné srovnání. Bez správných typů výrobku není možné porovnat prodejní cenu na domácím trhu s výrobními náklady za účelem stanovení běžné hodnoty podle typu výrobku, ani není možné porovnat běžnou hodnotu s vývozní cenou za účelem stanovení dumpingového rozpětí pro jednotlivé typy výrobku. Za druhé, skutečnost, že nesrovnalosti údajně vyplývaly pouze z různých přístupů společností PAOS a SDE k vykazování zinkových potahů, nemění nic na

skutečnosti, že typy výrobku byly přiřazeny nesprávně. Za zajištění přesnosti a konzistentnosti vykazování je odpovědná společnost. Kromě toho z dálkové křížové kontroly vyplývá, že společnost PAOS skutečně používala tři různé přístupy ke stanovení hmotnosti zinkového potahu. Vysvětlení podané po poskytnutí konečných informací tedy nemohlo být přijato. Komise proto zamítla tvrzení, že použití článku 18 základního nařízení nebylo opodstatněné.

(109) Pokud jde o výběr dostupných údajů, Komise uvedla, že žádný z typů výrobku nebyl podstatně reprezentativnější pro celkový prodej společnosti PAOS na trhu Unie. Typ výrobku navržený společností představoval pouze 1–3 % prodeje společnosti na vývoz. Kromě toho by použití průměrného dumpingového rozpětí u všech správně vykázaných typů výrobku mělo stejný účinek na celkové dumpingové rozpětí, jako kdyby se zcela nepřihlíželo k prodejům u neznámých typů výrobku. V projednávané věci tyto prodejní transakce představovaly převážnou většinu veškerého prodeje společnosti PAOS v Unii. Komise se proto domnívala, že použití nejvyšší průměrné výše dumpingu stanovené pro určitý typ výrobku náležitě odráží potenciál společnosti chovat se dumpingovým způsobem. Komise proto zamítla tvrzení společnosti PAOS týkající se volby dostupných údajů.

3.1.3. *Srovnání*

(110) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců na základě ceny ze závodu.

(111) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na ceny a srovnatelnost cen, v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Byly provedeny úpravy týkající se nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku, balení, úvěry a provize.

(112) Dvě společnosti požádaly o úpravu o slevy podle čl. 2 odst. 10 písm. c) základního nařízení. Jelikož společnosti nebyly schopny porovnat hodnotu požadované úpravy se svými účetními záznamy, Komise tyto požadavky zamítla.

(113) Po poskytnutí konečných informací společnost NLMK zpochybnila výpočet některých úprav vývozní ceny provedený Komisí. Společnost tvrdila, že Komise měla upravit vývozní cenu zboží prodaného během období šetření, ale zakoupeného obchodníkem ve spojení před obdobím šetření, a to o náklady na dopravu, které obchodník skutečně vynaložil před obdobím šetření (místo toho, aby použila náklady na dopravu vzniklé během období šetření pro stejnou dodací podmínku a pro tutéž zemi určení). Společnost zejména tvrdila, že odpočet by byl nižší, kdyby Komise použila náklady na dopravu vzniklé před obdobím šetření.

(114) Komise toto tvrzení přezkoumala a shledala, že je neodůvodněné. Konkrétně, že rozdíl, na který poukázala společnost, nebyl způsoben použitím nákladů na přepravu vzniklých během období šetření, ale skutečností, že příslušná úprava vývozní ceny nepokrývala pouze náklady na přepravu, ale také poplatek za balení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto. Z důvodu zachování důvěrnosti byla podrobná analýza tohoto tvrzení zaslána pouze společnosti NLMK.

(115) Po poskytnutí konečných informací společnost PAOS uvedla, že Komise neměla odmítnout úpravu nákladů na přepravu mezi společností a jejím domácím obchodníkem ve spojení nebo mezi sklady obchodníka ve spojení, neboť tyto náklady jsou zahrnuty do prodejní ceny. Kromě toho společnost tvrdila, že Komise neměla odmítnout úpravu o slevy, protože společnost byla schopna se svými účetními záznamy sesouhlasit slevu poskytnutou svému zákazníkovi, který měl během období šetření tuto hodnotu slevy nejvyšší.

(116) K nákladům na dopravu uvedla Komise, že nebylo zpochybněno, zda společnost a/nebo obchodník ve spojení náklady na přepravu skutečně vynaložili. V projednávané věci se v souladu s čl. 2 odst. 1 základního nařízení za vhodný bod pro stanovení ceny ze závodu v případě domácího prodeje považuje okamžik, kdy došlo k prodeji prvnímu odběrateli, který není ve spojení, tj. buď prostory výrobce v případě přímého domácího prodeje odběratelům, kteří nejsou ve spojení, nebo jinak prostory domácího obchodníka ve spojení.

(117) Pokud jde o úpravu slev, Komise zopakovala, že během dálkové křížové kontroly nebyla společnost schopna sesouhlasit požadovanou úpravu slev se svými účetními záznamy, s výjimkou jednoho zákazníka. V návaznosti na připomínky společnosti k poskytnutí konečných informací Komise zkoumala, do jaké míry bylo možné sesouhlasit hodnotu slev poskytnutých dotčenému zákazníkovi. Komise objasnila, že požadovaná úprava odpovídala hodnotě v předběžném přípravném pracovním výkazu společnosti, ale nikoli v účetních záznamech. Pokud jde o ostatní zákazníky, kteří byli náhodně vybráni ke křížové kontrole, požadovaná úprava ani neodpovídala předběžnému přípravnému pracovnímu výkazu. Komise následně potvrdila své zamítnutí.

(118) Všichni tři ruští spolupracující vyvážející výrobci vyváželi do Unie prostřednictvím obchodníků ve spojení se sídlem ve třetí zemi.

(119) Společnost MMK Steel Trade vykonávala funkce rovnocenné funkcím agenta pracujícího za úplatu formou provize ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Komise proto upravila vývozní cenu, aby zajistila spravedlivé srovnání. Komise od vývozní ceny účtované prvnímu nezávislému zákazníkovi odečetla prodejní, režijní a správní náklady společnosti MMK Steel Trade a přiměřený zisk, který vychází ze zisku dovozce, který není ve spojení.

(120) V rámci tohoto šetření se nepřihlásil žádný dovozce, který by nebyl ve spojení. Komise proto použila zisk dovozce v Unii, který není ve spojení, stanovený na základě zjištění předchozího šetření dovozu výrobků, které jsou podobné výrobku, jež je předmětem šetření ([18]). Zisk činil 2 %.

(121) Společnost NLMK vyvážela do Unie prostřednictvím společnosti NLMK Trading SA, obchodníka ve spojení se sídlem ve Švýcarsku. Po analýze jejích funkcí bylo zjištěno, že společnost NLMK Trading vykonává funkce rovnocenné funkcím agenta pracujícího za úplatu formou provize ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Z důvodu zachování důvěrnosti byla analýza Komise zpřístupněna pouze společnosti NLMK.

(122) Komise následně upravila vývozní cenu, aby zajistila spravedlivé srovnání. Komise od vývozní ceny účtované prvnímu nezávislému zákazníkovi odečetla prodejní, režijní a správní náklady společnosti NLMK Trading a přiměřený zisk, který vychází ze zisku dovozce, který není ve spojení.

(123) Po poskytnutí konečných informací společnost NLMK tvrdila, že pro provedení tohoto odpočtu podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení neexistuje žádný právní základ. Odpočet však byl proveden podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, jak je uvedeno ve 121. a 122. bodě odůvodnění, a Komise proto toto tvrzení zamítla.

(124) Kromě toho společnost NLMK tvrdila, že závěry, k nimž Komise dospěla, pokud jde o její společnost ve spojení pro vývozní trh, byly stejně platné i na domácím trhu, tj. společnosti ve spojení vykonávaly podobné funkce pro domácí prodej i prodej na vývoz. Společnost následně požádala Komisi o úpravu běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení s ohledem na domácí prodej prostřednictvím společností NSSC a NLMK Shop.

(125) Komise uvedla, že čl. 2 odst. 1 základního nařízení, který určuje běžnou hodnotu, a čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení, které určují vývozní cenu, jsou formulovány odlišně. Podle čl. 2 odst. 1 základního nařízení se běžná hodnota stanoví na základě ceny domácího prodeje prvnímu nezávislému odběrateli. Úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení by předpokládala, že relevantním prodejem pro stanovení běžné hodnoty by byl spíše prodej mezi společnostmi NLMK a NLMK Shop/NSSC. Tento prodej však nebyl prodejem nezávislým odběratelům. Za těchto okolností by odpočet přirážky uplatňované společností NLMK Shop/NSSC nebyl v souladu s čl. 2 odst. 1 základního nařízení.

([18]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1795 ze dne 5. října 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících ze Srbska. (Úř. věst. L 258, 6.10.2017, s. 24, 569. bod odůvodnění).

(126) Znění čl. 2 odst. 1 základního nařízení je v rozporu s přístupem a zněním čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení. Ustanovení čl. 2 odst. 10 písm. i) druhé věty základního nařízení týkající se přirážky bylo zavedeno konkrétně proto, aby se zajistilo, že při výpočtu vývozní ceny bude možné odečíst přirážku účtovanou obchodníkem nacházejícím se mimo Unii. V opačném případě by použití obchodníka ve spojení mohlo konkrétně zakrývat některé rozdíly související s vývozem, které se mají odstranit srovnáním běžné hodnoty a vývozní ceny na úrovni ceny ze závodu. Naproti tomu na domácím trhu bude zboží před prodejem často obíhat mezi společnostmi ve spojení nebo sklady, a pokud se prodejní náklady a funkce stran ve spojení na domácím trhu překrývají, je odůvodněné zacházet se společnostmi ve spojení jako s jediným hospodářským subjektem.

(127) Kromě toho, a aniž jsou dotčeny výše uvedené skutečnosti, Komise uvedla, že společnost NSSC je servisním střediskem pro další zpracování korozivzdorné oceli vyráběné společností NLMK, a představuje tedy rozšíření výroby společnosti NLMK ([19]). Společnost sídlí v Lipecku v bezprostřední blízkosti továrny společnosti NLMK. S ohledem na začlenění společnosti do výrobního řetězce společnosti NLMK nelze mít za to, že společnost NSSC vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

(128) Pokud jde o společnost NLMK Shop, Komise dále připomněla, že během období šetření se společnost NLMK Shop podílela na zanedbatelném zlomku prodeje obdobného výrobku na domácím trhu (méně než 2 %). Jakákoli úprava na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, pokud by byla odůvodněná, by proto měla zanedbatelný dopad na běžnou hodnotu a výsledné dumpingové rozpětí (méně než 0,1 % změna rozpětí). Navíc vzhledem k tomu, že konečné antidumpingové clo společnosti NLMK bylo založeno na rozpětí újmy, úprava domácího prodeje společnosti NLMK prostřednictvím společnosti NLMK Shop by výsledek šetření neovlivnila.

(129) Komise proto toto tvrzení zamítla.

(130) Jak je uvedeno v 92. bodě odůvodnění, kromě společnosti SDE vyvážela společnost PAOS do Unie také prostřednictvím společnosti Severstal Export GmbH, obchodníka ve spojení se sídlem ve Švýcarsku. Společnost Severstal Export GmbH vykonávala funkce rovnocenné funkcím agenta pracujícího za úplatu formou provize ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Komise proto upravila vývozní cenu, aby zajistila spravedlivé srovnání. Komise od vývozní ceny účtované prvnímu nezávislému zákazníkovi odečetla prodejní, režijní a správní náklady společnosti Severstal Export GmbH a přiměřený zisk, který vychází ze zisku dovozce, který není ve spojení.

(131) Po poskytnutí konečných informací společnost NLMK tvrdila, že její dumpingové rozpětí by mělo být vypočítáváno čtvrtletně vzhledem k rostoucímu vývoji jejích výrobních nákladů, běžné hodnoty a vývozní ceny v průběhu období šetření ve spojení s nerovnoměrným rozdělením jejího prodeje do Unie.

(132) Komise uvedla, že čtvrtletní výpočet by byl opodstatněný pouze za velmi specifických okolností, například pokud by se výrobní náklady během období šetření výrazně zvýšily a prodej na vývoz se koncentroval v jedné části období šetření a prodej na domácím trhu v jiné části období šetření. V tomto případě byly výroba a prodej na domácím trhu rovnoměrně rozloženy po celé období šetření. Kromě toho jednotková cena na domácím trhu (+6–10 % ve druhém čtvrtletí, +10–13 % ve třetím čtvrtletí, +25–26 % ve čtvrtém čtvrtletí) a jednotkové výrobní náklady (+1–4 % ve druhém čtvrtletí, +10–13 % ve třetím čtvrtletí, +25–26 % ve čtvrtém čtvrtletí) sledovaly v období šetření podobný trend. Rozhodnutí společnosti o cenách na trhu Unie však sledovala zcela jiný trend. Vývozní cena se mezi prvním a druhým čtvrtletím zvýšila o 28–32 %, ve třetím čtvrtletí mírně poklesla, ale nadále rostla a ve čtvrtém čtvrtletí dosáhla +43–47 % své hodnoty v prvním čtvrtletí. Tento nárůst nebyl obdobný jako v případě výrobních nákladů, které se mezi prvním a druhým čtvrtletím zvýšily pouze mírně, poté ve třetím čtvrtletí o něco více a ve čtvrtém čtvrtletí výrazněji. Společnost se rozhodla stanovit ceny svého vývozu do Unie na podstatně nižší úrovni během čtvrtletí, do kterého se vyvážená množství nejvíce koncentrovala. Komise se proto domnívala, že žádost o čtvrtletní výpočet není v tomto případě odůvodněná, a následně toto tvrzení zamítla.

([19]) Ačkoli společnost neposkytla informace o tom, zda se u každé příslušné operace dalšího prodeje jednalo o čistý další prodej, nebo o další prodej po zušlechťovací operaci, na základě pouhého srovnání kontrolního čísla výrobku a množství prodaných společností NLMK společnosti NSSC a znovu prodaných společností NSSC odběratelům, kteří nejsou ve spojení, lze konstatovat, že pouze přibližně jedna třetina množství znovu prodaného společností NSSC představovala nezpracované zboží zakoupené v období šetření od společnosti NLMK. Zbývající dvě třetiny byly prodány buď ze zásob, nebo po zpracování, které změnilo typ výrobku.

(133) Po poskytnutí dodatečných konečných informací uvedených v 65. bodě odůvodnění společnost NLMK tvrdila, že v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení by Komise měla uznat datum smlouvy jako datum, kdy byly v tomto případě stanoveny věcné prodejní podmínky, pokud jde o vývozní prodejní transakce, které mají být použity při výpočtu dumpingu. V tomto ohledu společnost rovněž odkázala na předchozí šetření ([20]), v němž bylo datum smlouvy/objednávky použito ke stanovení věcných prodejních podmínek namísto data faktury.

(134) Komise uvedla, že čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení se týká přepočtu měn a data směnného kurzu použitého v případech, kdy byly pro účely srovnání tyto měnové přepočty nezbytné. Komise uvedla, že tato ustanovení nejsou použitelná k určení transakcí, které by měly být zahrnuty do výpočtu dumpingového rozpětí. Kromě toho Komise konstatovala, že v předchozím šetření bylo datum smlouvy/objednávky rozhodující pouze pro určení data směnného kurzu, který má být použit. Jde o to, do jaké míry lze provést možnou úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení. Toto ustanovení nelze použít k vyloučení transakcí z výpočtu dumpingu.

(135) Komise proto toto tvrzení zamítla.

3.1.4. *Dumpingová rozpětí*

(136) U spolupracujících vyvážejících výrobců Komise v souladu s čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku.

(137) Jak je vysvětleno ve 12. až 14. bodě odůvodnění, od výběru vzorku ruských vyvážejících výrobců bylo upuštěno a šetření bylo provedeno u všech spolupracujících společností.

(138) U všech ostatních vyvážejících výrobců v Rusku stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Za tímto účelem Komise určila úroveň spolupráce ze strany vyvážejících výrobců. Úroveň spolupráce představuje objem vývozu spolupracujících vyvážejících výrobců do Unie, vyjádřený jako podíl na celkovém dovozu z dotčené země do Unie v období šetření, který byl stanoven na základě databáze Surveillance 2, jak je vysvětleno ve 201. bodě odůvodnění.

(139) Úroveň spolupráce je v tomto případě vysoká, protože vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců představoval přibližně 98 % celkového dovozu během období šetření. Na základě toho Komise shledala vhodným stanovit dumpingové rozpětí pro nespolupracující vyvážející výrobce na úrovni spolupracující společnosti, která měla nejvyšší dumpingové rozpětí.

(140) Konečná dumpingová rozpětí, s přihlédnutím ke změnám po poskytnutí konečných informací, vyjádřená jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Dumpingové rozpětí
PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %
Novolipetsk Steel	12,7 %
PAO Severstal	39,8 %
Všechny ostatní společnosti	39,8 %

([20]) 71. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1328 ze dne 29. července 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Ruské federace a o konečném výběru prozatímního cla (Úř. věst. L 210, 4.8.2016, s. 1).

3.2. **Turecko**

3.2.1. *Běžná hodnota*

(141) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje u každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku na vývoz do Unie během období šetření. Na základě tohoto kritéria byl celkový objem prodeje každého vyvážejícího výrobce obdobného výrobku, který byl zařazen do vzorku, na domácím trhu reprezentativní.

(142) Komise následně určila u vyvážejících výrobců s reprezentativním domácím prodejem typy výrobku prodávané na domácím trhu, jež byly shodné nebo srovnatelné s typy výrobku prodávanými na vývoz do Unie.

(143) Poté Komise u každého typu výrobku prodávaného na domácím trhu vyvážejícím výrobcem zařazeným do vzorku, jež je shodný nebo srovnatelný s typem výrobku prodávaným na vývoz do Unie, prověřovala, zda je objem jeho prodeje na domácím trhu reprezentativní podle čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Domácí prodej určitého typu výrobku je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje daného typu výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku vyváženého do Unie.

(144) U každého ze tří vyvážejících vývozců se u některých typů výrobku, které byly během období šetření vyvezeny do Unie, neuskutečnil žádný domácí prodej nebo byl prodej tohoto typu výrobku na domácím trhu nižší než 5 % objemu, a nebyl tudíž reprezentativní.

(145) Komise dále definovala podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu pro každý typ výrobku během období šetření, aby rozhodla, zda pro výpočet běžné hodnoty použije skutečný domácí prodej v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení.

(146) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:

a) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu výrobku a

b) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(147) V této situaci je běžná hodnota váženým průměrem cen veškerého domácího prodeje uvedeného typu výrobku během období šetření.

(148) Běžná hodnota je skutečná cena jednotlivých typů výrobku na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:

a) objem ziskového prodeje typu výrobku tvoří nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu nebo

b) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.

(149) Analýza domácího prodeje ukázala, že v závislosti na typu výrobku bylo 14 až 100 % veškerého domácího prodeje společnosti MMK Turkey, 28 až 100 % veškerého domácího prodeje společnosti Tatmetal a 19 až 100 % veškerého domácího prodeje společnosti Tezcan ziskových a vážená průměrná prodejní cena byla vyšší než výrobní náklady. Běžná hodnota byla proto vypočtena jako vážený průměr cen veškerého domácího prodeje během období šetření nebo jako vážený průměr pouze ziskového prodeje.

(150) U typů výrobků, u nichž byla vážená průměrná prodejní cena nižší než výrobní náklady, byla běžná hodnota vypočtena jako vážený průměr ziskového prodeje daného typu výrobku.

(151) Pokud neexistoval žádný prodej určitého typu obdobného výrobku v běžném obchodním styku nebo pokud určitý typ výrobku nebyl na domácím trhu prodán v reprezentativním množství, vypočetla Komise běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.

(152) Běžná hodnota byla početně zjištěna tak, že k průměrným výrobním nákladům obdobného výrobku, jež vznikly vyvážejícím výrobcům zařazených do vzorku během období šetření, byly připočteny tyto položky:

a) vážené průměrné prodejní, režijní a správní náklady vynaložené během období šetření vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku a

b) vážený průměrný zisk dosažený během období šetření vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.

(153) V případě typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají v reprezentativním množství, byly připočítány průměrné prodejní, režijní a správní náklady a zisk z běžných obchodních transakcí s těmito typy na domácím trhu. Co se týče typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají vůbec, byly připočteny vážené průměrné prodejní, režijní a správní náklady a zisk ze všech běžných obchodních transakcí na domácím trhu.

(154) Po poskytnutí konečných informací společnost MMK Turkey tvrdila, že se Komise dopustila chyby, když při početním zjišťování běžné hodnoty vyloučila část finančních nákladů společnosti z prodejních, režijních a správních nákladů.

(155) Vyloučenými finančními náklady byly kurzové příjmy/ztráty, které nebyly skutečnými výdaji, ale vyplývaly z rozdílu směnných kurzů mezi měnou faktury a účetní měnou ke dni transakce a datu platby, a neodrážejí proto skutečné prodejní, režijní a správní náklady související s výrobou nebo prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Komise dále uvedla, že ve vztahu ke všem společnostem zařazeným do vzorku zaujala stejný přístup bez ohledu na to, zda vykazovaly kurzové ztráty nebo zisky. Důvodem tohoto přístupu je skutečnost, že v krajních případech by to vedlo k celkově záporným prodejním, režijním a správním nákladům, které by neodrážely skutečné prodejní, režijní a správní náklady. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(156) Po poskytnutí konečných informací společnost Tezcan uvedla, že došlo k chybě ve výpočtu nákladů na jednu ze surovin v důsledku dvojího započtení jejích počátečních zásob. Komise tuto chybu opravila a opětovně oznámila společnosti Tezcan revidovaný výpočet dumpingu. Dopad této opravy nezměnil dumpingové rozpětí společnosti, protože konečná dumpingová rozpětí jsou vyjádřena na úrovni první číslice za desetinnou čárkou.

(157) Tatáž společnost tvrdila, že při změnách výrobních nákladů Komise nevzala v úvahu rozdíly v nákladech na svitky používané k výrobě výrobků z korozivzdorné oceli, které se vyvážely a které se prodávaly na domácím trhu, jež údajně vyplývaly z režimu osvobození od cla, který společnost použila.

(158) Šetření ukázalo, že dovážené a na domácím trhu nakoupené svitky nemohou být přímo spojovány s výrobou vyvážených nebo na domácím trhu prodávaných výrobků a že pro systém osvobození od cla může vyvážející výrobce použít „rovnocenné zboží“ namísto dováženého zboží uvedeného v osvědčení o povolení. Komise proto nemohla stanovit žádný rozdíl ve skutečných nákladech na výrobu výrobků z korozivzdorné oceli na vývoz a pro domácí trh, který vyplývá z použití režimu osvobození od cla. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(159) Ve svých připomínkách k poskytnutí informací a při slyšení s útvary Komise společnost Tezcan tvrdila, že Komise při početním zjišťování běžné hodnoty u těch typů výrobků, které nebyly prodávány na domácím trhu, nesprávně použila její výrobní náklady na domácím trhu namísto výrobních nákladů na vývoz do EU. Společnost tvrdila, že to není v souladu s popisem metodiky Komise uvedeným v konkrétních poskytnutých informacích, s „dlouhodobou praxí“ Komise ani s judikaturou EU. Společnost dále tvrdila, že výrobní náklady na vývoz do EU měly být ve skutečnosti použity také při početním zjišťování běžné hodnoty u těch typů výrobku, které se v období šetření prodávaly na domácím trhu „extrémně omezeně“.

(160) Praxí Komise je početní zjištění běžné hodnoty na základě výrobních nákladů na domácím trhu a prodejních, režijních a správních nákladů a zisku z transakcí uskutečněných v běžném obchodním styku na domácím trhu. Výrobní náklady na vývoz do EU se použijí pouze v případě, že v období šetření neexistují pro konkrétní typy výrobků výrobní náklady na domácím trhu. Tato praxe je v souladu s věcí Soudního dvora citovanou společností Tezcan, v níž se uvádí, že „účelem početního zjištění běžné hodnoty je stanovit prodejní cenu výrobku takovou, jaká by byla, kdyby byl tento výrobek prodáván v zemi původu nebo ve vyvážející zemi ([21])". V tomto šetření byly dotčené typy výrobku vyráběny v období šetření pro domácí trh, ale nebyly prodány, tj. na konci období šetření zůstaly na skladě. Společnost pro tyto typy výrobků správně vykázala výrobní náklady na domácím trhu. Komise výrobní náklady na domácím trhu ověřila. Znění metodiky uvedené ve zvláštních informacích, které odkazují na typy výrobku „neprodané na domácím trhu", pro které mají být výrobní náklady na vývoz do EU použity při početním zjišťování běžné hodnoty, má znamenat typy výrobku, „kde výrobní náklady na domácím trhu neexistovaly". Znění je obecným popisem toho, co Komise činí při početním zjišťování běžné hodnoty, a není přizpůsobeno neobvyklým případům, kdy existují konkrétní domácí výrobní náklady, ale žádný prodej. Toto znění však rozhodně neodráží praxi Komise, která se řídí judikaturou připomenutou vyvážejícím výrobcem a která byla zmíněna výše, neboť běžná hodnota by měla být především založena na nákladech a cenách na domácím trhu. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(161) Jak je uvedeno ve 35. bodě odůvodnění, společnost Tezcan požádala v této věci o intervenci úředníka pro slyšení. Společnost Tezcan zopakovala tvrzení popsané ve 159. bodě odůvodnění a dodala, že Komise na slyšení s útvary Komise ústně souhlasila s přijetím tohoto tvrzení. Komise hodlá situaci vyjasnit. Během jednání totiž Komise společnosti sdělila, že tvrzení a jeho základy byly pochopeny a že je možné se dále zabývat následujícími body. Komise přesto společnosti doporučila, aby toto tvrzení v písemném podání vynechala. Po bližší analýze tvrzení po slyšení však Komise dospěla k závěru, že toto tvrzení není opodstatněné z důvodů vysvětlených ve 160. bodě odůvodnění. Komise informovala úředníka pro slyšení o svých dalších úvahách a závěrech.

3.2.2. *Vývozní cena*

(162) Všichni vyvážející výrobci zařazení do vzorku vyváželi do Unie přímo nezávislým odběratelům. Proto byla jejich vývozní cena cenou, která byla nebo má být skutečně zaplacena za dotčený výrobek prodaný na vývoz do Unie, v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení.

3.2.3. *Srovnání*

(163) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na základě ceny ze závodu.

(164) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na ceny a srovnatelnost cen, v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Byly provedeny úpravy týkající se nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a vedlejších nákladů, nákladů na úvěry, provize a balení.

(165) Po poskytnutí konečných informací společnost MMK Turkey tvrdila, že Komise nesprávně považovala některé náklady na vnitrostátní dopravu mezi dvěma výrobními závody společnosti za interní náklady na dopravu, a poskytla důkazy o tom, že tyto náklady interní nejsou. Komise považovala toto tvrzení s ohledem na důkazy za odůvodněné a opětovně sdělila společnosti MMK revidovaný výpočet dumpingu. V důsledku toho se dumpingové rozpětí společnosti MMK Turkey snížilo z 10,6 % na 10,5 %.

(166) Dva vyvážející výrobci zařazení do vzorku podali žádost podle čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení o úpravu o částku odpovídající clu a tvrdili, že existence režimu navrácení cla pro určité vstupní materiály v dotčené zemi ve svém důsledku znamená, že veškerý jejich prodej na domácím trhu by ve srovnání s prodejem na vývoz zahrnoval nepřímou daň.

([21]) Rozsudek ze dne 5. října 1988, Silver Seiko Limited a další v. Rada Evropských společenství, C-273/85 a C-107/86, ECLI:EU:C:1988:466, bod 16.

(167) V Turecku se dovozní clo vztahuje na svitky válcované za tepla, které jsou vstupem při výrobě korozivzdorné oceli. V režimu aktivního zušlechťovacího styku jsou domácí výrobci od platby tohoto cla osvobozeni, pokud jsou dovezené suroviny použity k výrobě konečných výrobků, které jsou nakonec vyvezeny. Dva vývozci zařazení do vzorku tvrdili, že výše cel, která by zaplatili, kdyby konečné výrobky z korozivzdorné oceli nebyly vyvezeny, nýbrž prodány na domácím trhu, by měla být zohledněna v zájmu spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny.

(168) Šetření však ukázalo, že ani jeden ze dvou vývozců zařazených do vzorku nezaplatil během období šetření dovozní clo, a to ani za domácí prodej, ani za prodej na vývoz, neboť splnili vývozní závazek spojený s každým povolením k aktivnímu zušlechťovacímu styku. Z tohoto důvodu nebylo možné cenově srovnat vývoz korozivzdorné oceli obsahující svitky válcované za tepla, za které nebylo zaplaceno clo, a domácí prodej korozivzdorné oceli obsahující svitky válcované za tepla, za které bylo zaplaceno dovozní clo (protože tato situace během období šetření nikdy nenastala). Žádný z vyvážejících výrobců nebyl schopen doložit důkazy o tom, že bez skutečné platby dovozního cla zahrnoval domácí prodej korozivzdorné oceli náklady na dovozní clo na svitky válcované za tepla v případech, kdy toto dovozní clo nebylo ve skutečnosti zaplaceno. Nelze jednoduše předpokládat, že tomu tak je. Z těchto důvodů bylo tvrzení považováno za neopodstatněné a jako takové bylo zamítnuto.

(169) Po poskytnutí konečných informací společnost Tatmetal zopakovala svá tvrzení týkající se úpravy vracení cla, ale neposkytla žádné nové důkazy, které by mohly změnit závěr Komise, jak je vysvětleno ve 129. bodě odůvodnění. Toto tvrzení se proto zamítá.

(170) Jeden výrobce zařazený do vzorku požádal Komisi, aby pro stanovení jeho individuálního dumpingového rozpětí použila čtvrtletní metodu, a to z důvodu vysoké inflace v Turecku a klesající hodnoty turecké liry.

(171) Komise toto tvrzení analyzovala a rozhodla, že průměrná míra inflace a devalvace turecké liry v období šetření nebyly takového rozsahu, jaký by mohl odůvodnit, že se Komise odchýlí od své ustálené praxe výpočtu dumpingového rozpětí na ročním základě. Kromě toho společnost realizuje téměř veškerý domácí prodej a veškeré nákupy surovin v USD, takže dopad směnného kurzu by měl být podobný na běžnou hodnotu i na vývozní cenu. Kromě toho nedošlo v žádném konkrétním čtvrtletí ke koncentraci domácího ani vývozního prodeje, ale prodej byl během období šetření rovnoměrně rozložen, s výjimkou poklesu u všech tří společností zařazených do vzorku ve třetím čtvrtletí, které bylo jasně ovlivněno omezeními kvůli COVID-19. Žádost o čtvrtletní výpočet dumpingového rozpětí byla proto zamítnuta.

(172) Po poskytnutí konečných informací společnost Tezcan zopakovala své tvrzení, že by se dumpingové rozpětí mělo vypočítávat čtvrtletně. Společnost neposkytla žádné nové důkazy, nýbrž tvrdila, že v předchozích šetřeních proti Turecku se Komise přiklonila k této metodě a že 12 % míra inflace v Turecku a 37 % devalvace turecké liry vůči euru v období šetření by tento přístup odůvodňovala.

(173) Společnost dále tvrdila, že v situaci, kdy jsou náklady průměrovány podle váhy za období dvanácti měsíců, zatímco ziskovost domácího prodeje je analyzována podle jednotlivých transakcí, byly některé transakce považovány za ztrátové, zatímco ve skutečnosti byly ziskové, což vedlo ke zkreslenému dumpingovému rozpětí, přičemž čtvrtletní výpočty by vedly k přiměřenějšímu dumpingovému rozpětí.

(174) Komise trvala na tom, že v tomto případě ani úroveň inflace, ani míra devalvace turecké liry tento přístup neodůvodňují. Komise konstatovala, že v předchozích šetřeních proti Turecku, která citovala společnost Tezcan, byla míra inflace výrazně vyšší.

(175) Podobně Komise trvala na svém závěru, že v tomto šetření nedošlo k žádné koncentraci domácího prodeje ani prodeje na vývoz do konkrétního čtvrtletí, která by odůvodňovala čtvrtletní výpočty. Ke čtvrtletním změnám domácího prodeje a prodeje na vývoz nutně dochází, avšak Komise může upustit od své standardní metodiky pouze ve výjimečných situacích, například v situaci popsané ve 132. bodě odůvodnění první větě. Komise se nedomnívala, že změna v projednávané věci je natolik významná, aby odůvodnila čtvrtletní výpočet. Komise zopakovala, že pro ni nemůže platit povinnost odchýlit se od standardní metodiky stanovené v základním nařízení, kdykoli vyvážející výrobce požádá o jinou metodiku, která by zlepšila jeho dumpingové rozpětí.

(176) Komise tudíž potvrdila zamítnutí tohoto tvrzení.

3.2.4. *Dumpingová rozpětí*

(177) Po poskytnutí konečných informací společnost Tezcan tvrdila, že pokud Komise nevyloučí korozivzdornou ocel s hliníkovo-zinkovým potahem z definice výrobku, měla by přepočítat její dumpingové rozpětí bez hliníkovo-zinkového potahu, protože od září 2021 jej přestala vyrábět. Tímto způsobem by dumpingové rozpětí společnosti Tezcan patřičně a přiměřeně odráželo současnou realitu. Společnost Tezcan dodala, že zastavení výroby je zjevné, nesporné a trvalé. Toto tvrzení vznesla rovněž na slyšení u úředníka pro slyšení, ačkoli původní žádost o slyšení obsahovala pouze tvrzení týkající se použití výrobních nákladů na vývoz do EU namísto výrobních nákladů na domácím trhu, přičemž společnost Tezcan požádala o připočtení této části a předložila své vyjádření k této otázce jen jeden den před konáním slyšení.

(178) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. K informacím, které se týkají období po skončení období šetření, se podle čl. 6 odst. 1 základního nařízení zpravidla nepřihlíží. Podle praxe Komise mohou být totiž události týkající se období následujícího po období šetření zohledněny pouze tehdy, jsou-li zjevné, nesporné a trvalé. Co je důležitější, jak objasnil Tribunál ve věci T-462/04 ([22]), tyto události by musely učinit antidumpingové clo zjevně nepřiměřeným. V tomto šetření tomu tak není, neboť na základě skutečností, které Komise ověřila, nemůže s dostatečnou jistotou dojít k závěru, že společnost Tezcan nebude hliníkovo-zinkový potah v budoucnu vyrábět. I kdyby tomu tak bylo, vyvážející výrobce nepředložil žádný důkaz, který by prokazoval, že navrhované clo je zjevně nepřiměřené, ani to ve skutečnosti netvrdil. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(179) U spolupracujících vyvážejících výrobců zařazených do vzorku Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(180) Pro spolupracující vyvážející výrobce, kteří nebyli zařazeni do vzorku, Komise vážené průměrné dumpingové rozpětí vypočetla v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Toto rozpětí bylo tudíž stanoveno na základě rozpětí stanovených pro tři vyvážející výrobce zařazené do vzorku.

(181) Na tomto základě činí konečné dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, 8 %. Toto rozpětí nebylo ovlivněno mírnými změnami individuálních dumpingových rozpětí společností MMK Turkey a Tezcan, které jsou popsány ve 156. a 165. bodě odůvodnění.

(182) U všech ostatních vyvážejících výrobců v Turecku stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Za tímto účelem Komise určila úroveň spolupráce ze strany vyvážejících výrobců. Úroveň spolupráce představuje objem vývozu spolupracujících vyvážejících výrobců do Unie, vyjádřený jako podíl na celkovém dovozu z dotčené země do Unie v období šetření, který byl stanoven na základě databáze Surveillance 2, jak je vysvětleno ve 201. bodě odůvodnění.

(183) Úroveň spolupráce je v tomto případě vysoká, protože vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců představoval 100 % celkového dovozu během období šetření. Na základě toho Komise shledala vhodným stanovit dumpingové rozpětí pro nespolupracující vyvážející výrobce na úrovni společnosti zařazené do vzorku, která měla nejvyšší dumpingové rozpětí.

(184) Na základě toho činí konečná vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením:

([22]) Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 17. prosince 2008, HEG Ltd, Graphite India Ltd v. Rada Evropské unie, věc T-462/04, EU:T:2008:586, bod 64.

Společnost	Dumpingové rozpětí
MMK Turkey	10,5 %
Tatmetal	2,4 %
Tezcan	11,0 %
Spolupracující společnosti nezařazené do vzorku	8,0 %
Všechny ostatní společnosti	11,0 %

4. **ÚJMA**

4.1. **Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii**

(185) Během období šetření vyrábělo v Unii obdobný výrobek dvacet výrobců. Tito výrobci představují „výrobní odvětví Unie“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

(186) Ruští vyvážející výrobci tvrdili, že střediska služeb pro ocelářský průmysl ve spojení s žadateli dovážela z Ruska a Turecka výrobek, který byl předmětem šetření, a že tito výrobci v Unii by měli být jako žadatelé vyloučeni.

(187) Ruští vyvážející výrobci nepředložili žádné důkazy o dovozu z Ruska a Turecka ze strany výrobců v Unii ani důkazy o tomto dovozu ve významných objemech ze strany středisek služeb pro ocelářský průmysl, která jsou s nimi ve spojení. Inspekce na místě návštěvy potvrdily, že tvrzení ruských výrobců je neopodstatněné, pokud jde o výrobce v Unii zařazené do vzorku. Komise toto tvrzení zamítla.

(188) Ruští výrobci poukázali na vazby mezi jedním z výrobců podporujících podnět a tureckými vývozci a vyzvali Komisi, aby dotčenou společnost vyloučila z definice výrobního odvětví Unie.

(189) V počáteční fázi dotčená společnost sama uznala, že má obchodní zájmy v Turecku ([23]). Komise však shledala, že tyto zájmy nejsou dostatečné k tomu, aby tuto společnost v tomto šetření diskvalifikovaly jako výrobce v Unii, protože se týkají spíše budoucích plánů. Neexistoval tedy žádný objektivní důvod pro vyloučení tohoto výrobce.

(190) Celková výroba v Unii během období šetření byla stanovena ve výši 9 797 517 tun, včetně výroby pro vlastní spotřebu. Komise tento údaj stanovila na základě odpovědí na dotazník, které obdržela od sdružení Eurofer a výrobců v Unii zařazených do vzorku.

(191) Jak je uvedeno v 7. bodě odůvodnění, čtyři výrobci v Unii zařazení do vzorku představovali 25 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii.

4.2. **Určení příslušného trhu Unie**

4.2.1. *Závislý a volný trh*

(192) Aby zjistila, zda výrobní odvětví Unie utrpělo újmu, a za účelem stanovení spotřeby a různých ekonomických ukazatelů týkajících se situace výrobního odvětví Unie Komise zkoumala, zda a do jaké míry musí být v analýze vzato v úvahu následné využití obdobného výrobku vyráběného výrobním odvětvím Unie (tj. využití pro vlastní spotřebu nebo nikoliv pro vlastní spotřebu).

(193) Komise zjistila, že podstatná část produkce výrobců v Unii, přibližně 22 %, je určena k využití pro vlastní spotřebu na trhu Unie. Korozivzdorná ocel se běžně používá jako meziprodukt pro výrobu oceli s organickým povlakem.

([23]) t21.005086.

(194) Rozdíl mezi závislým trhem a volným trhem má v tomto případě význam pro analýzu újmy. Výrobky určené pro vlastní spotřebu nejsou vystaveny přímé konkurenci dovozu, ale jsou pouze převedeny do další fáze výroby a/nebo dodány za převodní ceny v rámci téže společnosti nebo skupiny společností k dalšímu navazujícímu zpracování podle různých cenových politik. Naproti tomu výroba určená k prodeji na volném trhu přímo soutěží s dovozem dotčeného výrobku a prodává se za ceny na volném trhu.

(195) Aby Komise získala co nejúplnější představu o výrobním odvětví Unie, shromáždila údaje o celé činnosti týkající se korozivzdorné oceli a určila, zda je výroba určena pro vlastní spotřebu, nebo pro volný trh.

(196) Komise posoudila určité hospodářské ukazatele týkající se výrobního odvětví Unie na základě údajů týkajících se volného trhu. Těmito ukazateli jsou: objem prodeje a prodejní ceny na trhu Unie; podíl na trhu; růst; objem vývozu a ceny; ziskovost; návratnost investic a peněžní tok. Pokud to bylo možné a odůvodněné, Komise tyto zjištěné údaje porovnala s údaji pro závislý trh, aby získala kompletní představu o situaci ve výrobním odvětví Unie.

(197) Další hospodářské ukazatele však bylo možné smysluplně posoudit pouze se zřetelem na veškerou činnost v oblasti korozivzdorné oceli, včetně využití pro vlastní spotřebu výrobního odvětví Unie. Jedná se o: výrobu; kapacitu, využití kapacity; investice; zásoby; zaměstnanost; produktivitu; mzdy a schopnost opatřit si kapitál. Tyto ukazatele závisí na veškeré činnosti, bez ohledu na to, zda je výroba určena pro vlastní spotřebu, nebo prodávána na volném trhu.

4.2.2. *Statistické údaje*

(198) Na žádost několika vyvážejících výrobců požádala Komise žadatele o doplnění informací uvedených v otevřené verzi podnětu, pokud jde o objemy a hodnoty dovozu. Záznamy doplňující přílohu I-1 stížnosti byly zpřístupněny ve spisu k danému případu ([24]).

(199) V souladu s čl. 14 odst. 6 základního nařízení poskytla Komise v průběhu šetření informace o souhrnných objemech a hodnotách dovozu pro jednotlivé země vývozu za kalendářní rok 2020 u výrobku, který je předmětem šetření ([25]).

(200) Konečné stanovení objemu dovozu v rámci tohoto šetření nebylo dotčeno dodatečnými informacemi popsanými ve dvou výše uvedených bodech odůvodnění.

(201) Během šetření Komise porovnala údaje v databázi Comext s údaji v databázi Surveillance 2 a zjistila některé nesrovnalosti na úrovni TARIC. Komise se v této otázce obrátila na Eurostat a zjistila, že některé členské státy nevykázaly v databázi Comext některé z dotčených dovozů. Komise se proto rozhodla vycházet při určování trhu Unie, dovozních cen a podílů na trhu z údajů z databáze Surveillance 2.

(202) Některým typům výrobků, jichž se šetření týká, byl při zahájení šetření zaměřeného proti obcházení opatření v listopadu 2019 přidělen pouze desetimístný kód TARIC. ([26]) V důsledku toho nebyly údaje pro tyto typy v rámci databáze Surveillance 2 za období 2017–2019 k dispozici. Komise proto stanovila tyto objemy na základě tabulky 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/1156 ([27]).

([24]) Záznamy doplňující přílohu I-1 stížnosti jsou připojeny k poznámce ke spisu t21.006245 ze dne 8. září 2021 (k nahlédnutí zúčastněným stranám).

([25]) Poznámka ke spisu t22.001059 ze dne 4. února 2022 (k nahlédnutí zúčastněným stranám).

([26]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1948 ze dne 25. listopadu 2019 o zahájení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/186 na dovoz určitých korozivzdorných ocelí pocházejících z Čínské lidové republiky a o zavedení celní evidence tohoto dovozu (Úř. věst. L 304, 26.11.2019, s. 10).

([27]) Nařízení Komise (EU) 2020/1156 ze dne 4. srpna 2020, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/186 na dovoz určitých korozivzdorných ocelí pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz mírně upravených určitých korozivzdorných ocelí (Úř. věst. L 255, 5.8.2020, s. 36). Metodika pro stanovení číselných údajů v tabulce 1 prováděcího nařízení (EU) 2020/1156 je podrobně popsána v této tabulce. Vychází z prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/186, Eurostatu a odhadů výrobního odvětví.

4.3. **Spotřeba v Unii**

(203) Komise stanovila spotřebu v Unii na základě: a) údajů sdružení Eurofer o prodeji a využití obdobného výrobku pro vlastní spotřebu (včetně závislého prodeje) výrobního odvětví Unie, v porovnání s objemy prodeje a využití pro vlastní spotřebu, které uvedli výrobci v Unii zařazení do vzorku, a b) dovozu výrobku, který je předmětem šetření, do Unie ze všech třetích zemí podle údajů databáze Surveillance 2.

(204) Spotřeba v Unii se v posuzovaném období vyvíjela takto:

Tabulka 1

Spotřeba v Unii (v tunách)

	2017	2018	2019	Období šetření
Celková spotřeba v Unii	11 494 857	11 062 815	11 306 869	10 691 239
Index (2017 = 100)	*100*	*96*	*98*	*93*
Závislý trh	2 504 391	2 667 375	2 358 802	2 167 741
Index (2017 = 100)	*100*	*107*	*94*	*87*
Volný trh	8 990 466	8 395 440	8 948 067	8 523 498
Index (2017 = 100)	*100*	*93*	*100*	*95*

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a databáze Surveillance 2 (upraveno)

(205) V průběhu posuzovaného období se spotřeba v Unii snížila o 7 %. Ve stejném období klesla poptávka na volném trhu o 5 %, zatímco poptávka na závislém trhu se snížila o 13 %.

4.4. **Dovoz z dotčených zemí**

4.4.1. *Souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí*

(206) Komise zkoumala, zda má být dovoz korozivzdorné oceli pocházející z dotčených zemí posouzen souhrnně ve shodě s čl. 3 odst. 4 základního nařízení.

(207) Zmíněné ustanovení stanoví, že dovoz z více než jedné země by se měl posuzovat souhrnně pouze tehdy, pokud se zjistí, že:

a) dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a

b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Unie.

(208) Dumpingová rozpětí zjištěná ve vztahu k dovozu výrobků z každé ze dvou dotčených zemí jsou shrnuta ve 140. a 184. bodě odůvodnění. Všechna tato rozpětí jsou nad minimální prahovou hodnotou stanovenou v čl. 9 odst. 3 základního nařízení.

(209) Objem dovozu z každé jednotlivé dotčené země nebyl zanedbatelný ve smyslu čl. 5 odst. 7 základního nařízení. V období šetření byl tržní podíl dovozu z Turecka ve výši 9,3 % a dovozu z Ruska ve výši 3,5 %. Po poskytnutí konečných informací ruská vláda uvedla, že podíl Ruska na trhu ve výši 3,5 % je nevýznamný, kteréžto tvrzení však nebylo opodstatněné.

(210) Podmínky hospodářské soutěže mezi dumpingovým dovozem z Turecka a Ruska a mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a obdobným výrobkem byly během dotčeného období podobné. Přesněji řečeno, dovážené výrobky soutěžily mezi sebou a s korozivzdornou ocelí vyráběnou v Unii podobným způsobem, protože jsou prodávány prostřednictvím stejných prodejních kanálů a podobným kategoriím odběratelů. Dotčený výrobek je komoditou a hospodářská soutěž se odehrává převážně pouze na základě cen.

(211) Všechna kritéria stanovená v čl. 3 odst. 4 základního nařízení byla tudíž splněna a dovoz z Turecka a Ruska byl pro účely stanovení újmy posouzen souhrnně.

4.4.2. *Objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu*

(212) Objem dovozu stanovila Komise na základě databáze Surveillance 2, jak je vysvětleno v oddíle 4.2.2. Podíl dovozu z dotčených zemí na trhu byl stanoven porovnáním tohoto dovozu se spotřebou Unie s úpravou týkající se dovozu z Číny, jak je vysvětleno ve 202. bodě odůvodnění, která měla vliv na objem čínského, a tedy i celkového dovozu, a tudíž i na objem spotřeby a podíl na trhu.

(213) Dovoz do Unie z dotčených zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 2

Objem dovozu (v tunách) a podíl na volném trhu

	2017	2018	2019	Období šetření
Turecko (v tunách)	84 581	166 295	529 087	796 524
Index (2017 = 100)	*100*	*197*	*626*	*942*
Podíl na trhu (%)	0,9	2,0	5,9	9,3
Index (2017 = 100)	*100*	*211*	*629*	*997*
Rusko (v tunách)	112 062	175 772	240 240	300 729
Index (2017 = 100)	*100*	*157*	*214*	*268*
Podíl na trhu (%)	1,2	2,1	2,7	3,5
Index (2017 = 100)	*100*	*168*	*215*	*284*
Dotčené země celkem	196 643	342 067	769 327	1 097 253
Index (2017 = 100)	*100*	*174*	*391*	*558*
Podíl na trhu (%)	2,2	4,1	8,6	12,9
Index (2017 = 100)	*100*	*186*	*393*	*589*

Zdroj: databáze Surveillance 2 (tuny) a Eurofer

(214) Dovoz z dotčených zemí i jejich podíl na trhu se v posuzovaném období zvýšily více než pětkrát. Podíl dovozu z dotčených zemí na trhu Unie činil během období šetření 12,9 %. K tomuto nárůstu došlo navzdory tomu, že po většinu posuzovaného období platilo ochranné opatření, a to z toho důvodu, že v rámci ochranného opatření obě země vyvážely dotčený výrobek v rámci zbytkové kvóty, která byla dostatečně velká na to, aby umožnila vstup těchto zvýšených objemů na trh Unie bez ochranného cla.

4.4.3. *Ceny dovozu z dotčených zemí a cenové podbízení/stlačení cen*

(215) Ceny dovozu stanovila Komise na základě databáze Surveillance 2, jak je vysvětleno v oddíle 4.2.2.

(216) Vážená průměrná cena dovozu z dotčených zemí do Unie se v posuzovaném období vyvíjela takto:

Tabulka 3

Dovozní ceny (v EUR za tunu)

	2017	2018	2019	Období šetření
Turecko	659	657	616	564
Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*93*	*85*
Rusko	639	643	598	548
Index (2017 = 100)	*100*	*101*	*94*	*86*
Dotčené země celkem	648	650	611	559
Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*94*	*86*

Zdroj: databáze Surveillance 2

(217) Průměrné dovozní ceny z obou dotčených zemí zůstaly v letech 2017 až 2018 stabilní, ale poté během dvou let klesly o 14 %. Po celé posuzované období byly průměrné dovozní ceny z obou dotčených zemí (dohromady či samostatně) trvale nižší než ceny výrobců v Unii (viz tabulka 7), přičemž rozdíl mezi průměrnými prodejními cenami výrobního odvětví Unie v EU a průměrnými dovozními cenami z dotčených zemí se během posuzovaného období téměř zdvojnásobil.

(218) Komise také zjistila cenové podbízení během období šetření, a to srovnáním:

1) vážených průměrných cen podle typu výrobku z dovozu od tureckých výrobců zařazených do vzorku a spolupracujících ruských výrobců prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF (náklady, pojištění a přepravné) s příslušnou úpravou o náklady po dovozu, a

2) odpovídajících vážených průměrných prodejních cen výrobců v Unii zařazených do vzorku účtovaných odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, podle typu výrobku, upravených na úroveň ceny ze závodu. ([28])

(219) Toto cenové srovnání bylo provedeno u jednotlivých typů transakcí na stejné obchodní úrovni, v případě potřeby s náležitou úpravou a po odečtení rabatů a slev. Výsledek srovnání byl vyjádřen jako procentní podíl teoretického obratu výrobců v Unii zařazených do vzorku v období šetření.

(220) Po poskytnutí konečných informací společnost Severstal tvrdila, že neexistuje žádný právní základ ani důvod pro analogické použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení ke stanovení vývozní ceny pro účely výpočtu cenového podbízení (a prodeje pod cenou). Podle názoru společnosti Severstal by to bylo v rozporu s čl. 3 odst. 1 základního nařízení. Rovněž poznamenala, že Komise již byla za tuto praxi odsouzena Tribunálem v rozsudku ve věci Hansol Paper ([29]). Společnost Severstal zejména tvrdila, že Tribunál v uvedené věci rozhodl, že se Komise dopustila pochybení tím, že se rozhodla obdobně použít čl. 2 odst. 9 základního nařízení v souvislosti se zjištěním újmy, zejména tím, že se „rozhodla odečíst prodejní, režijní a správní náklady a ziskové rozpětí při dalším prodeji

([28]) Výrobci v Unii zařazení do vzorku většinou prodávali obdobný výrobek přímo nezávislým odběratelům v EU. Přibližně 5 % tohoto prodeje v EU bylo uskutečněno prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení, přičemž tento prodej byl uskutečněn za ceny podobné cenám přímého prodeje nezávislým zákazníkům.

([29]) Rozsudek Tribunálu ze dne 2. dubna 2020, Hansol Paper Co. Ltd. v. Komise, T-383/17, EU:T:2020:139, body 200–203.

dotčeného výrobku“ nezávislým odběratelům, neboť jsou to ceny dotčeného výrobku účtované nezávislým odběratelům, které „konkurují obdobnému výrobku výrobního odvětví Unie a způsobují tomuto výrobnímu odvětví újmu“, a nikoli hypoteticky početně zjištěné ceny CIF. Podle společnosti Severstal byla tato zásada potvrzena Tribunálem ve věcech Giant ([30]) a CRIA ([31]) a naposledy Soudním dvorem ve věci Hansol ([32]). Společnost Severstal měla za to, že ceny účtované jejími obchodníky ve spojení svým odběratelům, kteří nejsou ve spojení, jsou ze své podstaty spolehlivé, že tyto ceny konkurují cenám výrobního odvětví Unie, a že by proto měly být použity pro účely výpočtu cenového podbízení (a prodeje pod cenou).

(221) Komise zamítla tvrzení, že analogické použití čl. 2 odst. 9 ke stanovení vývozní ceny pro účely výpočtu cenového podbízení a prodeje pod cenou je v rozporu s čl. 3 odst. 1 základního nařízení. V rozporu s tvrzením společnosti Severstal potvrdil Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci Hansol ([33]) legalitu metodiky Komise a uvedl, že „*Komise může v zájmu zajištění objektivního srovnání cen na úrovni prvního propuštění dotčeného výrobku do volného oběhu v Unii vypočítat tuto hodnotu CIF na hranici EU odečtením prodejních, režijních a správních nákladů a ziskového rozpětí od ceny dalšího prodeje dotčeného výrobku společností Schades nezávislým odběratelům. Toto analogické použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení bylo v rámci široké posuzovací pravomoci, kterou má Komise při provádění čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení, a nemohlo být tedy samo o sobě považováno za stižené zjevně nesprávným posouzením*“. ([34]) Navíc vzhledem k tomu, že v tomto případě výrobní odvětví Unie prodává převážně přímo nezávislým odběratelům, nevedla metodika, kterou použila Komise, ke zjevně nesprávnému výsledku. ([35])

(222) Výše uvedené údaje ukázaly vážené průměrné rozpětí cenového podbízení v rozmezí od 4,2 % do 7,1 % u dovozu z Turecka a od 5 % do 20,4 % u dovozu z Ruska ([36]). Většina korozivzdorných ocelí je cenově citlivou komoditou, a proto jsou rozpětí cenového podbízení značná.

(223) Turecké sdružení CIB a někteří vyvážející výrobci požádali Komisi, aby zajistila zohlednění srovnatelných výrobků. Metodika použitá během šetření při porovnávání typů dotčeného výrobku vyváženého do Unie a obdobného výrobku vyráběného v Unii, jak je vysvětleno ve 218. a 219. bodě odůvodnění, je dostatečně přesná, aby zajistila řádné srovnání cen pro výpočet cenového podbízení.

(224) Komise dále zvážila další cenové dopady, zejména existenci výrazného poklesu cen. Během posuzovaného období výrobní odvětví Unie snížilo své ceny o 12 %, tedy více než byl pokles výrobních nákladů (–7 % za stejné období) (viz tabulka 7). Nebýt dumpingového dovozu, výrobní odvětví Unie by bylo schopno zvýšit své ceny alespoň na úroveň, aby mohlo prodávat beze ztrát. Například v roce 2019, kdy existoval nejvyšší nárůst dumpingového dovozu, muselo výrobní odvětví Unie prodávat za cenu blízkou ceně dumpingového dovozu, avšak se značnými ztrátami. Během období šetření se prodejní ceny výrobního odvětví Unie snižovaly souběžně s poklesem výrobních nákladů, ale na úroveň, která téměř nepřinášela zisk.

(225) Po poskytnutí konečných informací, sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců uvedlo, že pokles prodejních cen od roku 2019 do období šetření byl nižší než pokles výrobních nákladů a že výrobnímu odvětví Unie se v období šetření dokonce podařilo dosáhnout zisku. To by vedlo k pochybnostem o stlačení cen způsobeném dotčenými dovozy.

([30]) Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2022, Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd. v. Komise, T-242/19, EU:T:2022:259.
([31]) Rozsudek Tribunálu ze dne 4. května 2022, China Rubber Industry Association (CRIA) a China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) v. Komise, věc T-30/19 a T-72/19, EU:T:2022:266, body 128–131.
([32]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 2022, Komise v. Hansol Paper, věc C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 101.
([33]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 2022, Komise v. Hansol Paper, věc C-260/20 P, EU:C:2022:370.
([34]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 2022, Komise v. Hansol Paper, věc C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 105.
([35]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 2022, Komise v. Hansol Paper, věc C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 99.
([36]) Vzhledem k tomu, že výrobci v Unii prodávají převážně přímo nezávislým odběratelům v EU, považovala Komise výsledná rozpětí cenového podbízení za dostatečně reprezentativní.

(226) Komise toto tvrzení odmítla. Skutečnost, že výrobní odvětví Unie bylo v období šetření schopno dosáhnout zisku ve výši 0,4 %, nemůže zpochybnit závěr Komise o významném stlačení cen způsobeném dumpingovým dovozem. Úroveň ziskovosti těsně nad hranicí rentability nelze považovat za zdravý zisk, kterého by bylo možné dosáhnout bez cenového tlaku dumpingového dovozu. Je zřejmé, že tyto úrovně zisku byly výsledkem výrazně rostoucího objemu dovozu korozivzdorné oceli z dotčených zemí. Jak již bylo vysvětleno, korozivzdorná ocel je komoditou citlivou na cenovou konkurenci. Dumpingový dovoz tedy mohl způsobit výrazný cenový tlak na prodej výrobního odvětví Unie.

4.5. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.5.1. *Obecné poznámky*

(227) V souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení byly v rámci posouzení účinků dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie vyhodnoceny všechny hospodářské ukazatele, které ovlivňovaly stav výrobního odvětví Unie během posuzovaného období.

(228) Jak je uvedeno v 6. bodě odůvodnění, výběr vzorku byl použit ke stanovení možné újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie dovozem některých korozivzdorných ocelí z Turecka a Ruska.

(229) Pro účely stanovení újmy rozlišovala Komise mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Komise posoudila makroekonomické ukazatele na základě údajů obsažených v odpovědi sdružení EUROFER na dotazník týkající se všech výrobců v Unii, které byly v případě potřeby podrobeny křížové kontrole s odpověďmi na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku. Mikroekonomické ukazatele posuzovala Komise na základě údajů obsažených v odpovědích na dotazník od čtyř výrobců v Unii zařazených do vzorku. Oba soubory údajů byly řádně ověřeny ([37]) a pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie byly shledány jako reprezentativní.

(230) Makroekonomické ukazatele jsou tyto: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita, velikost dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu.

(231) Mikroekonomické ukazatele jsou tyto: průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, náklady práce, zásoby, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál.

4.5.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.5.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(232) Celková výroba v Unii, výrobní kapacita a využití kapacity se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 4

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2017	2018	2019	Období šetření
Objem výroby (v tunách)	10 915 729	10 870 843	10 757 441	9 797 517
Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*99*	*90*
Výrobní kapacita (v tunách)	12 110 762	12 107 279	13 240 172	13 340 130

([37]) Odpovědi na dotazník poskytnuté sdružením Eurofer byly zkontrolovány na dálku.

Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*109*	*110*
Využití kapacity (%)	90	90	81	73
Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*90*	*81*

Zdroj: Eurofer a výrobci v Unii zařazení do vzorku

(233) Objem výroby výrobního odvětví Unie byl v letech 2017 až 2019 poměrně stabilní, avšak na konci posuzovaného období klesl o 10 %, částečně v důsledku tlaku vyvíjeného tureckým a ruským dovozem, který v období šetření ve srovnání s rokem 2019 vzrostl o téměř 330 000 tun (tabulka 2).

(234) Po poskytnutí konečných informací přepočítala ruská vláda objem výroby výrobního odvětví Unie na základě údajů uvedených v tabulkách 5a, 5b, 9 a 12 a spojením údajů v těchto tabulkách dospěla k závěru, že Komise nesprávně vypočítala objem výroby výrobního odvětví Unie. Zdroj těchto tabulek však není tentýž; konkrétně, objemy uvedené v tabulce 9 pocházejí ze vzorku výrobního odvětví Unie, zatímco objemy ve třech dalších tabulkách pocházejí z výrobního odvětví Unie jako celku. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(235) Během posuzovaného období se výrobní kapacita výrobního odvětví Unie zvýšila o 10 %. Toto zvýšení je však pouze teoretické. Výrobci v Unii používají své linky pro žárové zinkování k výrobě korozivzdorné oceli, ale i jiných výrobků, které nejsou předmětem tohoto šetření. V průběhu posuzovaného období se podíl těchto výrobních linek, který byl přidělen výrobě korozivzdorné oceli, u některých výrobců měnil. Pokles výroby ve spojení s nárůstem výrobní kapacity vedl k poklesu míry využití kapacity.

(236) Po poskytnutí konečných informací tvrdilo sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců, že zvýšení výrobní kapacity a jeho dopad na míru využití kapacity, zejména v roce 2019, byly důsledkem chybných investičních rozhodnutí. Jak je však vysvětleno ve 235. bodě odůvodnění, toto zvýšení bylo pouze teoretické. Komise tuto skutečnost zohlednila ve své analýze tím, že pro situaci působící újmu výrobnímu odvětví Unie přisoudila tomuto negativnímu činiteli omezený význam.

4.5.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(237) Objem prodeje a podíl výrobního odvětví Unie na trhu se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 5a

Objem prodeje na volném trhu a tržní podíl

	2017	2018	2019	Období šetření
Prodej na volném trhu	6 656 755	6 573 138	6 780 245	6 586 657
Index (2017 = 100)	*100*	*99*	*102*	*99*
Tržní podíl prodeje na volném trhu (%)	74,0	78,3	75,8	77,3
Index (2017 = 100)	*100*	*106*	*102*	*104*

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku

(238) Objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu byl v posuzovaném období poměrně stabilní. Pokud jde o objem prodeje, na konci posuzovaného období se výrobnímu odvětví Unie podařilo kompenzovat dopad prudkého nárůstu dovozu z dotčených zemí rozšířením opatření proti Číně na obcházený dovoz ([38]), což výrobnímu odvětví Unie umožnilo získat zpět část objemu prodeje, o který dříve přišlo v důsledku čínských praktik obcházení. Ve spojení s poklesem spotřeby to dokonce vedlo ke zvýšení podílu na trhu v posuzovaném období.

(239) Po poskytnutí informací uvedlo sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců, že výše uvedené údaje prokazují, že výrobní odvětví Unie neutrpělo podstatnou újmu z důvodu ztráty prodeje nebo podílu na trhu.

(240) Ačkoli objem prodeje výrobního odvětví Unie jako takový poklesl pouze mírně a jeho podíl na trhu s ohledem na pokles spotřeby vzrostl, Komise nesouhlasila, protože silný nárůst levného dovozu z Ruska a Turecka vyvíjel tlak na ceny, stlačoval ceny a bránil výrobnímu odvětví Unie, aby plně využilo antidumpingová opatření uložená na dovoz výrobků z korozivzdorné oceli z Číny.

Tabulka 5b

Objem pro vlastní spotřebu a tržní podíl

	2017	2018	2019	Období šetření
Závislý trh	2 504 391	2 667 375	2 358 802	2 167 741
Index (2017 = 100)	*100*	*107*	*94*	*87*
Podíl závislého trhu na celkové výrobě v Unii (%)	22,9	24,5	21,9	22,1
Index (2017 = 100)	*100*	*107*	*96*	*96*

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku

(241) Závislý trh výrobního odvětví Unie (kam patřila korozivzdorná ocel držená výrobním odvětvím Unie pro následné použití, zejména pro výrobu oceli s organickým povlakem) v Unii se v posuzovaném období snížil o 13 %. Tento pokles lze přičíst poklesu poptávky po navazujících výrobcích z oceli s organickým povlakem v druhé části posuzovaného období, a to navzdory oživení v odvětví domácích spotřebičů v posledním čtvrtletí roku 2020 ([39]). Podíl závislého trhu na celkové výrobě v Unii se během posuzovaného období celkově snížil o 0,8 % procentního bodu.

4.5.2.3. Růst

(242) Výše uvedené údaje o výrobě (a méně výrazně údaje o prodeji na volném trhu) vykazují od roku 2017 klesající tendenci. Jak již bylo uvedeno ve 238. bodě odůvodnění, zvýšení podílu výrobního odvětví Unie na trhu bylo způsobeno registrací určitého čínského dovozu po zahájení šetření zaměřeného proti obcházení opatření týkajícího se tohoto dovozu ([40]), což ukončilo významný dovoz z Číny a umožnilo výrobnímu odvětví Unie kompenzovat část prodeje ztraceného kvůli ruskému a tureckému dovozu.

4.5.2.4. Zaměstnanost a produktivita

(243) Zaměstnanost a produktivita se v posuzovaném období vyvíjely takto:

([38]) Prováděcí nařízení (EU) 2020/1156.

([39]) Viz analýza odvětví využívajících ocel v EU ve zprávě společnosti Eurofer „Economic and steel market outlook 2021–2022, second quarter 2021 report" (Hospodářský výhled a výhled trhu s ocelí na období 2021–2022, zpráva za druhé čtvrtletí 2021) z května 2021, která je k dispozici na adrese https://www.eurofer.eu/publications/economic-market-outlook/economic-and-steel-market-outlook-2021-2022-second-quarter/.

([40]) Prováděcí nařízení (EU) 2019/1948.

Tabulka 6

Zaměstnanost a produktivita

	2017	2018	2019	Období šetření
Počet zaměstnanců	8 389	8 731	9 751	9 238
Index (2017 = 100)	*100*	*104*	*116*	*110*
Produktivita (v tunách na zaměstnance)	1 301	1 245	1 103	1 061
Index (2017 = 100)	*100*	*96*	*85*	*82*

Zdroj: Eurofer a výrobci v Unii zařazení do vzorku

(244) Během posuzovaného období míra zaměstnanosti ve výrobním odvětví Unie související s výrobou korozivzdorné oceli kolísala a zvýšila se o 10 %. Některé výkyvy jsou však teoretické, neboť jsou výsledkem metodik používaných k rozdělování zdrojů, které vycházejí z širší skupiny výrobků, než je korozivzdorná ocel (konkrétně všechny žárově zinkované výrobky).

(245) V dotčeném období se produktivita výrobního odvětví Unie snížila o 18 %. Toto snížení lze vysvětlit poklesem objemu výroby a metodikou použitou pro stanovení počtu zaměstnanců zapojených do činností souvisejících s korozivzdornou ocelí.

4.5.2.5. Rozsah dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu

(246) Všechna dumpingová rozpětí byla nad úrovní *de minimis* a většina z nich byla výrazně vyšší. Vzhledem k objemu a cenám dovozu z dotčených zemí byl dopad rozsahu skutečných dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie značný.

(247) Korozivzdorné oceli již byly předmětem antidumpingových šetření. Komise zjistila, že v období od 1. října 2015 do 30. září 2016 byla situace výrobního odvětví Unie významně ovlivněna dumpingovým dovozem korozivzdorné oceli pocházející z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“). Prozatímní antidumpingová opatření na dovoz z ČLR byla uložena v srpnu 2017 ([41]) a konečná opatření byla potvrzena v únoru 2018. ([42])

(248) V srpnu 2020 bylo výsledkem šetření zaměřeného proti obcházení antidumpingových opatření uložených na dovoz pocházející z ČLR to, že se rozšířila na některé mírně upravené korozivzdorné oceli ([43]).

(249) V době zahájení tohoto šetření tedy probíhalo zotavení výrobního odvětví Unie z dřívějších dumpingových praktik.

4.5.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.5.3.1. Ceny a činitele ovlivňující ceny

(250) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované nezávislým odběratelům v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

([41]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1444 ze dne 9. srpna 2017, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některých korozivzdorných ocelí pocházejících z Čínské lidové republiky (C/2017/5512) (Úř. věst. L 207, 10.8.2017, s. 1).

([42]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/186 ze dne 7. února 2018 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz určitých korozivzdorných ocelí pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 34, 8.2.2018, s. 16).

([43]) Prováděcí nařízení (EU) 2020/1156.

Tabulka 7

Prodejní ceny a výrobní náklady v Unii

	2017	2018	2019	Období šetření
Průměrná jednotková prodejní cena na volném trhu (v EUR za tunu)	662	674	616	584
Index (2017 = 100)	*100*	*102*	*93*	*88*
Jednotkové výrobní náklady (v EUR za tunu)	622	664	638	578
Index (2017 = 100)	*100*	*107*	*103*	*93*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

(251) Po uložení antidumpingových opatření proti čínskému dovozu v roce 2017 mohli výrobci v Unii zvýšit v letech 2017 až 2018 své prodejní ceny v Unii o 2 %. Následně se však jednotková prodejní cena na volném trhu mezi rokem 2018 a obdobím šetření snížila o 14 %, což v posuzovaném období vedlo k celkovému poklesu o 12 %.

(252) Jednotkové výrobní náklady se mezi lety 2017 a 2018 zvýšily o 7 %, ale po roce 2018 se snížily, což vedlo k celkovému poklesu v posuzovaném období o 7 %. Ceny některých hlavních surovin se v druhé polovině posuzovaného období výrazně snížily.

(253) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací poukázalo sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců na skutečnost, že od roku 2019 do období šetření byl pokles výrobních nákladů výraznější než pokračující pokles prodejních cen výrobního odvětví Unie. Komise však zjistila, že během posuzovaného období snížilo výrobní odvětví Unie své ceny o 12 %, což je více než pokles výrobních nákladů (–7 % ve stejném období). Nízké ceny výrobního odvětví Unie, a to i během období šetření, výrazně ovlivnily finanční výsledky výrobního odvětví Unie, jak ukazuje tabulka 10.

4.5.3.2. Náklady práce

(254) Průměrné náklady práce výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 8

Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance

	2017	2018	2019	Období šetření
Průměrné náklady práce na zaměstnance (v EUR)	32 916	33 372	33 007	31 075
Index (2017 = 100)	*100*	*101*	*100*	*94*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

(255) Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance u výrobců v Unii zařazených do vzorku klesly na konci posuzovaného období o 6 %.

4.5.3.3. Zásoby

(256) Stav zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 9

Zásoby

	2017	2018	2019	Období šetření
Konečný stav zásob (v tunách)	170 054	166 651	173 225	107 317
Index (2017 = 100)	*100*	*98*	*102*	*63*
Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby (%)	5,9	5,3	6,0	3,9
Index (2017 = 100)	*100*	*90*	*101*	*65*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

(257) Během posuzovaného období se úroveň konečného stavu zásob snížila o 37 %. Výrobci v Unii obvykle sami udržují pouze nízké zásoby. Zásoby proto nejsou u tohoto výrobního odvětví považovány za významný ukazatel újmy. Potvrzuje to i analýza vývoje konečného stavu zásob vyjádřeného jako procento výroby. Jak je patrné z výše uvedeného, tento ukazatel zůstal v letech 2017 až 2019 relativně stabilní, i když poté klesl. V období šetření někteří výrobci dočasně vyráběli méně a snižovali zásoby ve snaze vypořádat se se svou obtížnou finanční situací v letech 2019 a 2020 (viz tabulka 9).

4.5.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál

(258) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic se u výrobců v Unii zařazených do vzorku v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 10

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2017	2018	2019	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	6,2	2,1	– 2,6	0,4
Index (2017 = 100)	*100*	*34*	*– 42*	*6*
Peněžní tok (v EUR)	120 781 208	101 695 104	16 255 709	104 970 075
Index (2017 = 100)	*100*	*84*	*13*	*87*
Investice (v EUR)	16 168 844	22 074 194	27 064 986	39 876 721
Index (2017 = 100)	*100*	*137*	*167*	*247*
Návratnost investic (%)	4,1	2,0	– 1,1	0,6
Index (2017 = 100)	*100*	*49*	*– 27*	*16*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

(259) Komise stanovila ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku tak, že čistý zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obratu tohoto prodeje. Celková ziskovost klesla z 6,2 % v roce 2017 na 0,4 % v období šetření. Tento pokles se shoduje s masivním nárůstem objemu dovozu z dotčených zemí (viz tabulka 2) za ceny nižší než ceny výrobního odvětví Unie (viz tabulky 3 a 7).

(260) Po poskytnutí konečných informací poukázalo sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců na pozitivní vývoj ziskovosti výrobního odvětví Unie mezi rokem 2019 a obdobím šetření 2020 a na vzestupný trend v roce 2020 ([44]). Tyto strany navíc zdůraznily, že ziskovost v období šetření nelze považovat za reprezentativní vzhledem k dopadu opatření přijatých na začátku roku 2020 v souvislosti s onemocněním COVID-19 na objem výroby a k poklesu trhu s výrobky z korozivzdorné oceli pro automobily, které v tomto šetření nespadají do definice výrobku, ale v roce 2020 byly vyrobeny na stejném zařízení.

(261) Komise konstatovala, jak je uvedeno ve 24. bodě odůvodnění, že volba posuzovaného období byla přiměřená vzhledem k datu podání podnětu a použitelným pravidlům a tomu, že Komise analýzu neprováděla na základě srovnání výchozího roku s obdobím šetření, nýbrž na základě trendů v průběhu celého dotčeného období. Výkyvy během dvanáctiměsíčního období nejsou neobvyklé. Kromě toho byl v analýze příčinných souvislostí v oddílech 5.2.7 a 5.2.4 tohoto nařízení plně zohledněn dopad pandemie COVID-19 a vývoj poptávky v automobilovém odvětví.

(262) Čistý peněžní tok je schopnost výrobců v Unii financovat svoji činnost z vlastních zdrojů. Čistý peněžní tok se z velké části vyvíjel v souladu se ziskovostí a návratností investic. Čistý peněžní tok zůstal v letech 2017 a 2018 poměrně stabilní, v roce 2019 se snížil v důsledku ztrát, které výrobci v Unii v tomto roce utrpěli, a poté se zotavil na úroveň blízkou úrovni na začátku posuzovaného období.

(263) Investice jsou čisté účetní hodnoty aktiv. Čisté investice vykazovaly během posuzovaného období trvalý nárůst a během posuzovaného období se více než zdvojnásobily. Investice se obecně zaměřovaly pouze na zachování stávajících kapacit a na náležité nahrazování nezbytných výrobních prostředků. Některé se týkaly zdraví, bezpečnosti a životního prostředí. Významné investice v druhé polovině posuzovaného období se týkaly jednoho výrobce v Unii zařazeného do vzorku a předcházející fáze jeho výroby korozivzdorné oceli.

(264) Sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců po poskytnutí konečných informací tvrdili, že nárůst investic prokazuje, že výrobnímu odvětví Unie nevzniká újma. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Investice, i když během posuzovaného období rostly, byly celkově na nízké úrovni, a jak bylo uvedeno, byly obecně omezeny na nezbytné výdaje na zachování provozu. Komise se proto nedomnívala, že jejich pozitivní vývoj snižuje újmu zjištěnou v jiných oblastech.

(265) Návratnost investic je zisk vyjádřený jako procentní podíl čisté účetní hodnoty investic, která odráží výši odpisů aktiv. Průběžně klesala a v roce 2019, kdy výrobci v Unii zařazení do vzorku zaznamenali celosvětové ztráty, se dostala do záporných hodnot. Během období šetření se mírně zvýšila, ale byla mnohem nižší než na začátku posuzovaného období.

(266) Špatná finanční situace výrobního odvětví Unie v posuzovaném období omezovala jeho schopnost získávat kapitál. Výrobní odvětví Unie je kapitálově náročné odvětví a vyžaduje značné investice. Návratnost investic během posuzovaného období byla k pokrytí těchto značných investic příliš nízká.

4.5.4. *Závěr ohledně újmy*

(267) Vývoj mikroekonomických a makroekonomických ukazatelů během posuzovaného období ukázal, že se finanční situace výrobního odvětví Unie zhoršila.

([44]) Na základě údajů v podnětu počítalo sdružení CIB čtvrtletní náklady a ceny výrobního odvětví EU a výsledné zisky čtvrtletně, a to od třetího čtvrtletí roku 2019 do posledního čtvrtletí období šetření (t21.007886 a t22.003104).

(268) Zvýšení výrobní kapacity (+10 %) je teoretické a vyplývá z toho, že výrobní odvětví Unie vyčlenilo větší kapacitu na výrobu korozivzdorné oceli v důsledku nižší poptávky po jiných výrobcích vyráběných na stejných linkách jako korozivzdorná ocel. Totéž se týkalo i zaměstnanosti (+10 %). Co se týče investic (+147 %), většina z nich vyplývá z investic do předcházející fáze výroby korozivzdorné oceli. Zvýšení podílu výrobního odvětví Unie na trhu (+3,2 %) v posuzovaném období lze přičíst zahájení a výsledku šetření zaměřeného proti obcházení opatření, které bylo vedeno proti Číně a je zmíněno ve 202. bodě odůvodnění.

(269) Výrobní odvětví Unie se snažilo udržet objem prodeje korozivzdorné oceli odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení (–1 %), v souvislosti s klesající spotřebou na volném trhu (–6 %). Výrobní odvětví Unie však mohlo na cenový tlak vyvíjený rostoucím dumpingovým dovozem z dotčených zemí reagovat pouze snížením svých prodejních cen. Během posuzovaného období snížilo výrobní odvětví Unie své ceny více, než činil pokles výrobních nákladů.

(270) Takto nízké ceny vážně ovlivnily výsledky výrobního odvětví Unie, které se propadlo ze zisku 6,2 % v roce 2017 do ztráty v roce 2019 a na konci posuzovaného období bylo v podstatě bez zisku. Ostatní finanční ukazatele, jako je peněžní tok a návratnost investic, se vyvíjely podobně.

(271) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. **PŘÍČINNÁ SOUVISLOST**

(272) V souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení Komise zkoumala, zda dumpingový dovoz z dotčených zemí způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. V souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení Komise rovněž zkoumala, zda výrobnímu odvětví Unie mohly ve stejnou dobu působit újmu i jiné známé činitele. Komise dbala na to, aby případná újma, kterou mohly způsobit jiné činitele než dumpingový dovoz z dotčených zemí, nebyla přičítána tomuto dumpingovému dovozu. Těmito činiteli jsou: dovoz z jiných třetích zemí, vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie, vývoj poptávky, využití pro vlastní spotřebu, újma způsobená vlastní činností, pandemie COVID-19 a ceny svitků válcovaných za tepla.

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(273) Dovoz z dotčených zemí se během posuzovaného období zvýšil více než pětkrát, a to ze 196 643 tun v roce 2017 na více než 1 milion tun v období šetření. Jeho podíl na trhu vzrostl z 2,2 % v roce 2017 na 13,1 % v období šetření. Tento rostoucí dovoz se během posuzovaného období uskutečňoval za ceny nižší než ceny výrobního odvětví Unie, přičemž tento rozdíl se v průběhu času zvyšoval. Zejména v roce 2019 a v období šetření, tedy v letech s nejvyšším nárůstem dovozu z dotčených zemí, byly ceny výrobního odvětví Unie dumpingovým dovozem sníženy. Cenový tlak vyvíjený dovozem z dotčených zemí vedl k tomu, že výrobní odvětví Unie muselo snížit své prodejní ceny více, než by odpovídalo poklesu výrobních nákladů, s cílem udržet ztrátu objemu prodeje na omezené úrovni. V důsledku toho se ziskovost snížila z 6,2 % na 0,4 % a finanční ukazatele se zhoršily.

(274) Turecké sdružení CIB zpochybnilo jakýkoli negativní dopad dovozu z dotčených zemí s odůvodněním, že tento dovoz neurčoval ceny na trhu Unie a sledoval celosvětové tržní trendy, které se řídí kolísáním cen svitků válcovaných za tepla. Komise toto tvrzení zamítla. Vzhledem k exponenciálnímu nárůstu objemu v takto krátkém období zhruba o 1 milion tun, což v období šetření představovalo podíl na trhu ve výši 12,9 %, velmi nízké ceny dovozu z dotčených zemí negativně ovlivnily ceny, které mohlo výrobní odvětví Unie získat na volném trhu.

(275) Po poskytnutí konečných informací sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců tuto připomínku zopakovali a poukázali na informace o trhu, které Komisi poskytli a které by ukázaly, že cenové trendy v posuzovaném období byly stejné na hlavních světových trzích a pro výrobní odvětví Unie v Unii.

(276) Komise toto tvrzení odmítla. Za prvé, prodejní ceny výrobního odvětví Unie se během posuzovaného období snížily o 12 %, zatímco ceny z dotčených zemí klesly o 14 %. Vzhledem k tomu, že ceny dovozu v roce 2017 již byly výrazně nižší než ceny výrobního odvětví Unie, jak je uvedeno v 274. bodě odůvodnění, vysoký objem dovozu z dotčených zemí za velmi nízké ceny negativně ovlivnil ceny, které by výrobní odvětví Unie mohlo získat na volném trhu. Za druhé Komise uvedla, že některé z cenových trendů v poskytnutých údajích by mohly být částečně srovnatelné, ale že konečná úroveň cen srovnatelná není a že ceny na každém z těchto hlavních trhů jsou tedy stanoveny na základě specifické dynamiky a okolností použitelných na tento trh. Skutečnost, že Komise zjistila, že dotčený výrobek je komoditou, jak uvedly dotčené strany, tento závěr nezpochybňuje.

(277) Několik stran tvrdilo, že mezi dovozem z Ruska a Turecka a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, neexistuje žádná souvislost. Komise toto tvrzení zamítla. Komise uznala, že v první části posuzovaného období mohlo výrobní odvětví Unie využít relativně dobré situace na trhu a antidumpingových opatření proti čínskému dovozu. V letech 2018 až 2019, kdy byl meziroční nárůst dovozu z Ruska a Turecka nejvyšší, se však výrobní odvětví Unie stalo ztrátovým. Špatná finanční situace pokračovala i v období šetření, po dalším zvýšení dovozu z dotčených zemí v absolutním i relativním vyjádření. Mezi dumpingovým dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, tedy existovala jasná souvislost.

(278) Po poskytnutí konečných informací uvedlo sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců, že v letech 2018 až 2019, kdy byl meziroční nárůst dovozu z Ruska a Turecka nejvyšší, se výrobnímu odvětví Unie podařilo zvýšit objem prodeje v Unii na o něco více než 200 000 tun.

(279) Komise však zjistila, že tento nárůst byl v absolutních číslech nižší než polovina nárůstu dovozu z dotčených zemí a vzhledem k cenám převládajícím na trhu zaplaveném dumpingovým dovozem se finanční situace výrobního odvětví Unie od roku 2018 výrazně zhoršovala a v roce 2019 se stala ztrátovou.

(280) Několik stran uvedlo, že turecký a ruský dovoz nikdy nedosáhl objemu, který by mohl způsobit újmu, protože byl mimo jiné pod úrovní zbytkové kvóty ochranných kvót na ocel v Unii. Komise toto tvrzení zamítla. Antidumpingová opatření řeší jinou situaci než ochranná opatření. Ochranná opatření pro ocel nebrání uložení antidumpingových opatření v rámci kvót bez ochranného cla, které jsou, jak je uvedeno ve 214. bodě odůvodnění, dostatečně velké, aby umožnily značný objem dovozu před uplatněním ochranného cla. Kromě toho, objem dovozu z každé jednotlivé dotčené země nebyl zanedbatelný ve smyslu čl. 5 odst. 7 základního nařízení, jak je uvedeno výše ve 213. až 214. bodě odůvodnění. Dumpingový dovoz z dotčených zemí byl proto dostatečně významný na to, aby výrobcům v Unii způsobil podstatnou újmu.

(281) Některé strany vyzvaly Komisi, aby analyzovala údaje za rok 2021, a uvedly, že silné zotavení výrobců v Unii v tomto roce dokládá, že dovoz z dotčených zemí nebyl zdrojem žádné podstatné újmy utrpěné výrobním odvětvím Unie. Komise toto tvrzení zamítla v souladu s čl. 6 odst. 1 základního nařízení, který stanoví, že informace týkající se období následujících po období šetření by obvykle neměly být brány v úvahu.

5.2. **Účinky dalších činitelů**

5.2.1. *Dovoz z třetích zemí*

(282) Objem dovozu z jiných třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 11

Dovoz z třetích zemí

Země		2017	2018	2019	Období šetření
Jižní Korea	Objem (v tunách)	143 873	180 993	209 248	248 890
	Index (2017 = 100)	*100*	*126*	*145*	*173*
	Podíl na trhu (%)	1,6	2,2	2,3	2,9
	Index (2017 = 100)	*100*	*135*	*146*	*182*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	703	729	685	626
	Index (2017 = 100)	*100*	*104*	*97*	*89*
Tchaj-wan	Objem (v tunách)	69 919	87 803	140 334	184 158
	Index (2017 = 100)	*100*	*126*	*201*	*263*
	Podíl na trhu (%)	0,8	1,0	1,6	2,2
	Index (2017 = 100)	*100*	*134*	*202*	*278*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	624	675	656	624
	Index (2017 = 100)	*100*	*108*	*105*	*100*
Indie	Objem (v tunách)	232 677	126 651	194 355	169 040
	Index (2017 = 100)	*100*	*54*	*84*	*73*
	Podíl na trhu (%)	2,6	1,5	2,2	2,0
	Index (2017 = 100)	*100*	*58*	*84*	*77*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	683	689	639	573
	Index (2017 = 100)	*100*	*101*	*94*	*84*
Tunisko	Objem (v tunách)	0	29 901	82 426	85 436
	Index (2017 = 100)		*100*	*276*	*2 286*
	Podíl na trhu (%)	0	0,4	0,9	1,0
	Index (2017 = 100)		*100*	*225*	*250*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)		648	600	570
	Index (2017 = 100)		*100*	*93*	*88*
Ukrajina	Objem (v tunách)	19 501	30 165	25 434	19 140
	Index (2017 = 100)	*100*	*155*	*130*	*98*
	Podíl na trhu (%)	0,2	0,4	0,3	0,2
	Index (2017 = 100)	*100*	*166*	*131*	*104*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	635	645	593	538
	Index (2017 = 100)	100	102	93	85

Čína	Objem (v tunách) ([45])	1 557 192	903 775	668 707	245
	Index (2017 = 100)	*100*	*58*	*43*	*0*
	Podíl na trhu (%)	17,3	10,8	7,5	0,0
	Index (2017 = 100)	*100*	*62*	*43*	*0*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	597	478	860	896
	Index (2017 = 100)	*100*	*80*	*144*	*150*
Ostatní třetí země	Objem (v tunách)	113 906	120 947	77 991	132 678
	Index (2017 = 100)	*100*	*106*	*68*	*116*
	Podíl na trhu (%)	1,3	1,4	0,9	1,6
	Index (2017 = 100)	*100*	*114*	*69*	*123*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	658	691	687	599
	Index (2017 = 100)	*100*	*105*	*99*	*87*
Celkový dovoz ze všech třetích zemí kromě dotčených zemí	Objem (v tunách)	2 137 068	1 480 235	1 398 494	839 588
	Index (2017 = 100)	*100*	*69*	*65*	*39*
	Podíl na trhu (%)	23,8	17,6	15,6	9,9
	Index (2017 = 100)	*100*	*74*	*66*	*41*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	636	695	655	603
	Index (2017 = 100)	*100*	*109*	*103*	*95*

Zdroj: Surveillance 2 (upraveno)

(283) Během posuzovaného období podíl dovozu ze všech ostatních zemí na trhu kolísal. Celkově došlo k poklesu z 23,8 % v roce 2017 na 9,9 % v období šetření, přičemž tento trend byl částečně ovlivněn zavedením opatření na ochranu obchodu vůči čínské korozivzdorné oceli.

(284) V období šetření činil dovoz z ostatních třetích zemí 839 588 tun (z toho 72 % z Jižní Koreje, Tchaj-wanu a Indie). Většina tohoto dovozu do Unie byla za ceny vyšší než dovozní ceny z dotčených zemí.

(285) Jak je uvedeno výše ve 247. a 248. bodě odůvodnění, výrobní odvětví Unie bylo během části posuzovaného období stále ovlivněno čínským dumpingovým dovozem. Některé strany uvedly, že neexistují žádné důkazy o tom, že by čínský dovoz, který obchází opatření, nadále nevstupoval na trh Unie i v roce 2020, k čemuž požadovaly poskytnutí údajů z kódů TARIC ([46]). Vzhledem k načasování řízení proti obcházení proti Číně a registraci, která se uplatňovala od zahájení tohoto šetření, měla Komise za to, že čínský dovoz nezpůsobil podstatnou újmu, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo během období šetření v rámci tohoto řízení. Nejdůležitější je, že v období šetření, kdy Komise zjistila, že výrobnímu odvětví Unie je nadále způsobována podstatná újma, dovoz korozivzdorné oceli z ČLR prakticky neexistoval.

([45]) Na základě objemů z databáze Surveillance 2 pouze za rok 2020.

([46]) Dne 4. února 2022 poskytla Komise prostřednictvím poznámky ke spisu t22.001509 informace o souhrnných objemech a hodnotách dovozu výrobku, který je předmětem šetření, za kalendářní rok 2020, a to podle jednotlivých vyvážejících zemí.

(286) Po poskytnutí konečných informací uvedlo sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců, že snížení ziskovosti výrobního odvětví Unie v letech 2018 a 2019 bylo způsobeno tím, že ziskovost, které bylo dosaženo v roce 2017, byla způsobena zejména uložením antidumpingových cel na čínský dovoz korozivzdorné oceli a že pokles ziskovosti v letech 2018 a 2019 z úrovně z roku 2017 byl způsoben dovozem obcházené čínské korozivzdorné oceli, což je tvrzení, které rovněž uvedla turecká vláda.

(287) Za prvé, pokud jde o ziskovost výrobního odvětví Unie v roce 2017, Komise uvedla, že v roce 2017 byla ziskovost vyšší než minimální cílový zisk ve výši 6 %, což naznačuje, že i) po období nekalé soutěže ze strany Číny, jež způsobila výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu, nebyla ziskovost výrobního odvětví Unie v uvedeném roce významně ovlivněna čínským dumpingem na trhu Unie, s největší pravděpodobností v důsledku zahájení antidumpingového šetření čínské korozivzdorné oceli v prosinci 2016, a ii) objem dovozu z dotčených zemí ještě nebyl takový, aby podstatně ovlivnil úroveň ziskovosti výrobního odvětví Unie. Neexistence nekalých deformací obchodu však v žádném případě neznamená, že ziskovost se zvýšila, jak podle všeho zúčastněné strany naznačovaly, a to tím spíše, že byla na nízké úrovni 6,2 %. Pokud jde o dopad obcházeného dovozu z Číny v letech 2018 a 2019, Komise jej „prostě nevzala v úvahu", jak tvrdilo sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců, ale potvrdila, že výrobní odvětví Unie je jím stále postiženo. Na rozdíl od vývoje dovozu z dotčených zemí se však tento dovoz v důsledku šetření zaměřeného proti obcházení v letech 2018 a 2019 výrazně snížil, když již byl na úrovni nižší, než byla úroveň dovozu z dotčených zemí. V období šetření se neuskutečnil prakticky žádný dovoz výrobků z korozivzdorné oceli z Číny.

(288) Komise proto dospěla k závěru, že dopad dovozu z jiných třetích zemí nezmírňuje příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Ruska a Turecka a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

5.2.2. *Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie*

(289) Objem a ceny vývozu výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 12

Vývozní výkonnost výrobců v Unii zařazených do vzorku

	2017	2018	2019	Období šetření
Objem vývozu (v tunách)	708 037	657 417	812 594	748 774
Index (2017 = 100)	*100*	*93*	*115*	*106*
Průměrná cena (v EUR za tunu)	608	672	600	589
Index (2017 = 100)	*100*	*110*	*99*	*97*

Zdroj: Eurofer (objemy) a výrobci v Unii zařazení do vzorku (jednotková cena)

(290) Výrobní odvětví Unie zvýšilo během posuzovaného období objem svého vývozu o 6 %. Dodatečný prodej na vývoz ve výši přibližně 40 000 tun v období šetření – ve srovnání s počátkem posuzovaného období – je však omezený, v porovnání se ztrátou přes 93 000 tun prodeje na trhu Unie ve stejném období. S výjimkou vyšších cen v roce 2018 se výrobci v Unii ve stejném období těšili poměrně stabilním vývozním cenám. Výrobky vyvážené výrobním odvětvím Unie jsou obecně levnější korozivzdornou ocelí, a proto mají výrazně nižší průměrné ceny než výrobky prodávané v Unii. Prodej na vývoz výrobního odvětví Unie mohl pouze z velmi malé části kompenzovat negativní vývoj z hlediska objemu i cen na trhu Unie snížením fixních nákladů a jiných nákladů.

(291) Někteří vyvážející výrobci přičítali ztrátu podílu výrobců v Unii na trhu Unie s korozivzdornou ocelí většímu zaměření výrobního odvětví Unie na vývozní trhy, které pro některé strany nebyly ziskové. Komise toto tvrzení zamítla. Objemy vyvážené výrobci v Unii byly v porovnání s celkovými objemy prodeje v Unii omezené a představovaly přibližně 12 % jejich celkového objemu prodeje. Jak je uvedeno ve 290. bodě odůvodnění, v absolutních číslech byl dodatečný prodej na vývoz omezený, zatímco ceny byly poměrně stabilní a v souladu s výrobním sortimentem.

(292) Komise dospěla k závěru, že dopad vývozní výkonnosti výrobního odvětví Unie na újmu utrpěnou výrobci v Unii byl nepatrný, pokud vůbec nějaký.

5.2.3. *Vývoj poptávky obecně*

(293) Jak ukazuje oddíl 4.3, spotřeba na volném trhu se během posuzovaného období snížila. Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že vývoj spotřeby na volném trhu mohl přispět k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(294) Po poskytnutí konečných informací ruská vláda tvrdila, že hlavním důvodem poklesu výroby výrobního odvětví Unie byl pokles spotřeby. Komise však zopakovala, že nebylo zjištěno, že by to oslabilo příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Ruska a Turecka a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie v období šetření, vzhledem k nárůstu objemu a podílu dovozu z dotčených zemí na trhu a jeho vlivu na ceny výrobního odvětví Unie. Zatímco spotřeba v posuzovaném období klesla o 467 000 tun, dovoz z dotčených zemí se zvýšil téměř o dvojnásobek.

5.2.4. *Vývoj poptávky v automobilovém průmyslu*

(295) Některé strany tvrdily, že výrobní odvětví Unie dosahuje špatných výsledků v důsledku problémů a nižší poptávky v automobilovém průmyslu. Toto tvrzení se při aktuálním šetření nepotvrdilo. Šetření naopak ukázalo, že výrobci v Unii dodávali korozivzdornou ocel různým průmyslovým odvětvím, která nepatří do automobilového průmyslu. Vzhledem k tomu, že žárově zinkované výrobky, které se obvykle používají v automobilovém průmyslu, nespadají do oblasti působnosti šetření, pak pokud byla část výrobního odvětví Unie negativně ovlivněna poklesem v automobilovém průmyslu, bylo to způsobeno výrobky, které nejsou obdobným výrobkem, a tudíž nejsou v této analýze zohledněny. Toto tvrzení bylo zamítnuto.

(296) Po poskytnutí konečných informací tvrdilo sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců, že nižší poptávka v tomto odvětví, kde se vyrábí na stejných výrobních linkách, zvýší fixní náklady, a tím negativně ovlivní ziskovost výrobního odvětví Unie.

(297) Komise uznala, že někteří výrobci v Unii vyrábějí na výrobních linkách výrobků z korozivzdorné oceli také výrobky používané v automobilovém průmyslu. Objasnila však, že analýza v rámci současného šetření, včetně analýzy nákladů, se provádí pouze u skupiny výrobků, na kterou se vztahuje. Mikroukazatele byly shromážděny pouze na úrovni výrobců zařazených do vzorku. Ověřené výrobní náklady těchto stran, a zejména jejich fixní náklady, nebyly předmětem tohoto přerozdělení. Toto přerozdělení výrobní kapacity se totiž týkalo pouze malého počtu výrobců nezařazených do vzorku. Proto vývojem v jiných skupinách výrobků, než je korozivzdorná ocel, nebyl ovlivněn žádný z mikroukazatelů, a jak je uvedeno v informačním dokumentu a rovněž v tomto nařízení, pouze dva makroukazatele, a sice výrobní kapacita (tabulka 4) a zaměstnanost (tabulka 6).

(298) Tvrzení bylo proto zamítnuto.

5.2.5. *Využití pro vlastní spotřebu*

(299) Výrobci v Unii používají výrobek, který je předmětem šetření, k výrobě oceli s organickým povlakem.

(300) Jak je uvedeno v tabulce 1 výše, vlastní spotřeba se v posuzovaném období snížila o 13 %. K poklesu došlo zejména ve druhé části posuzovaného období v důsledku záporného růstu v některých odvětvích využívajících ocel. Nicméně využití pro vlastní spotřebu zůstalo poměrně stabilní v relativním vyjádření, tj. jako procento produkce Unie.

(301) Komise dospěla k závěru, že vliv vývoje vlastní spotřeby na újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byl okrajový.

5.2.6. *Újma, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo*

(302) Některé strany poukazovaly na špatně načasované investice do výroby žárově pozinkovaných výrobků pro automobilový průmysl jako na zdroj újmy, kterou utrpěli výrobci v Unii. Jak je uvedeno ve 295. bodě odůvodnění, tvrzení se týká investic do výrobku, který není předmětem tohoto šetření. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(303) Jako na zdroj újmy utrpěné výrobci v Unii poukazovaly některé strany na špatně načasované investice, jež vedly k mnohem větší výrobní kapacitě než je spotřeba v Unii. Komise toto tvrzení zamítla. Jak bylo uvedeno ve 263. bodě odůvodnění, výrobci v Unii neinvestovali za účelem zvýšení výrobních kapacit korozivzdorné oceli jako takových. Ve 235. bodě odůvodnění se rovněž uvádí, že zvýšení výrobní kapacity korozivzdorné oceli bylo teoretické, a proto nebylo v tomto konkrétním případě považováno za známku podstatné újmy. Toto tvrzení bylo po poskytnutí konečných informací zopakováno, avšak bez jakýchkoli nových důkazů nebo odůvodnění, a proto bylo zamítnuto.

(304) Některé strany poukázaly na to, že si výrobní odvětví Unie způsobilo újmu samo, protože střediska služeb pro ocelářský průmysl souvisela s dovozem výrobku, který je předmětem šetření, ze strany výrobců v Unii. Tvrzení bylo neopodstatněné, a proto bylo zamítnuto. Je třeba poznamenat, že mnoho výrobců v Unii nemá související střediska služeb pro ocelářský průmysl s funkcí dovozu. Většina výrobců v Unii zařazených do vzorku nemá související střediska služeb pro ocelářský průmysl tohoto druhu. Nebylo zjištěno, že by případný dovoz střediska služeb pro ocelářský průmysl související s výrobci v Unii oslaboval příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Ruska a Turecka a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie v období šetření, vzhledem k nárůstu objemu dovozu z dotčených zemí a jeho vlivu na ceny výrobního odvětví Unie a dopadu dalších činitelů analyzovaných v tomto oddíle.

5.2.7. *Pandemie COVID-19*

(305) Některé strany připisovaly újmu odstávkám nařízeným kvůli pandemii COVID-19 v Unii, které zvýšily fixní náklady výrobců oceli v Unii vzhledem k nižšímu objemu výroby. Toto tvrzení, které bylo po poskytnutí konečných informací zopakováno, bylo zamítnuto. Odstávky nařízené kvůli pandemii COVID-19 ve čtrnácti členských státech, v nichž se nacházejí výrobci v Unii, se lišily z hlediska doby a rozsahu. Ve skutečnosti existovali výrobci oceli v Unii, kteří byli postiženi odstávkami jen velmi málo a kteří během pandemie dodávali nepostradatelným podnikům, a jejichž celková produkce se v roce 2020 v porovnání s rokem 2019 výrazně nelišila ([47]).

(306) Tyto strany se domnívaly, že důvodem, proč výrobní odvětví Unie ztratilo podíly na trhu, byly nižší objemy, které byly k dispozici k prodeji v důsledku nižší míry využití kapacity a snížené výroby z důvodu odstávek závodů kvůli pandemii COVID-19 nebo nevyužitých kapacit. Komise s tím nesouhlasila. V souvislosti s klesající spotřebou (viz tabulka 1) získal dumpingový dovoz větší podíl na trhu než výrobní odvětví Unie, které bylo celkově schopno dále zásobovat trh.

(307) Několik stran uvedlo, že turecký a ruský dovoz zaplnil mezeru na trhu Unie, která vznikla v důsledku zastavení výroby v Unii nařízených kvůli pandemii COVID-19, což způsobilo nedostatek. Komise toto tvrzení zamítla. Komise konstatovala, že k většině nárůstu dovozu z dotčených zemí, pokud jde o objemy i podíly na trhu, došlo v letech 2018 a 2019, tj. před pandemií COVID-19. Kromě toho byl dopad ukončení výroby nařízené v souvislosti s onemocněním COVID-19 celkově omezený, jak je vysvětleno v 305. bodě odůvodnění, a u jednotlivých výrobců v Unii se lišil. V žádném případě nemohou odstávky související s pandemií COVID-19 ospravedlnit dumpingové praktiky dotčených zemí. Tyto připomínky byly zopakovány i po poskytnutí konečných informací, avšak bez jakýchkoli nových důkazů nebo odůvodnění, a proto byly zamítnuty.

(308) Sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců rovněž uvedli, že čtvrtletní analýza cen a nákladů provedená v podnětu (viz 260. bod odůvodnění), prokazuje, že zejména v prvním čtvrtletí roku 2020 bylo výrobní odvětví Unie výrazně ztrátové. To by podpořilo tvrzení, že příčinou nízké ziskovosti v období šetření bylo povinné odstavení elektráren v Unii (a nikoliv dumpingový dovoz).

([47]) Příklad viz nedůvěrné záznamy v t21.005684 (Marcegaglia Carbon Steel Spa).

(309) Komise uvedla, že zjištění z vlastní analýzy těchto konkrétních údajů podnětu, kterou tyto strany provedly, již ukázala dramatické zhoršení zisku mezi třetím a čtvrtým čtvrtletím roku 2019 (z 1,22 % na –1,96 %), tj. před pandemií COVID-19, a rovněž velmi výrazné zlepšení ziskovosti výrobního odvětví Unie ve druhém čtvrtletí roku 2020 na úroveň (–0,45 %) srovnatelnou s úrovní, které bylo údajně dosaženo ve třetím čtvrtletí roku 2020, přičemž strany zdůraznily, že odstávky začaly od března 2020 ([48]). Komise měla za to, že jak silný pokles ziskovosti v posledním čtvrtletí roku 2019, tj. před povinnými odstávkami elektráren v důsledku pandemie COVID-19, tak výrazné zlepšení ziskovosti ve druhém čtvrtletí roku 2020 jsou v rozporu s tvrzením, že tato analýza potvrdí tvrzení o dopadu povinných odstávek. Proto nebylo shledáno, že by toto tvrzení bylo přesvědčivě podloženo.

(310) Ruská vláda uvedla, že příčinou zhoršení situace výrobního odvětví Unie v období šetření byla některá zjištění týkající se onemocnění COVID-19 shrnutá ve studii ([49]). Tato zjištění se týkají pomalého oživování eurozóny ve srovnání s Čínou, dopadu krátkodobého nedostatku dodávek na zpracovatelský průmysl a rozdílů mezi jednotlivými odvětvími, pokud jde o oživení po pandemii COVID-19. Tvrzení se zamítá z důvodů vysvětlených v 306. bodě odůvodnění a vzhledem k povaze studie, která se zaměřuje na odvětví nesouvisející s korozivzdornou ocelí.

5.2.8. *Ceny svitků válcovaných za tepla*

(311) Některé strany uvedly, že výrobci v Unii trpěli „stlačením rozdílu mezi náklady a cenou“ v důsledku kolísání cen svitků válcovaných za tepla, které podle informací z trhu v druhé polovině roku 2020 zdražily. Většina výrobců v Unii je vertikálně integrovaná a cena svitků válcovaných za tepla na volném trhu neměla žádný dopad na jejich náklady na výrobu korozivzdorné oceli. Komise toto tvrzení zamítla.

5.2.9. *Konkurenceschopnost výrobního odvětví Unie*

(312) Po poskytnutí konečných informací ruská vláda tvrdila, že zvýšení podílů na trhu dosažené Korejskou republikou a Tchaj-wanem ukázalo, že výrobní odvětví Unie není dostatečně konkurenceschopné.

(313) Komise uvedla, že zvýšená přítomnost dovozu nenaznačuje konkurenceschopnost domácího výrobního odvětví. Rovněž uvedla, že absolutní objem dovozu z těchto dvou zemí, a tím spíše jejich nárůst během posuzovaného období, byl ve srovnání s dotčenými zeměmi omezený. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

5.3. **Závěr týkající se příčinné souvislosti**

(314) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise stanovila příčinnou souvislost mezi újmou, která byla způsobena výrobcům v Unii, a dumpingovým dovozem z Ruska a Turecka. Nárůst dumpingového dovozu z dotčených zemí se časově shodoval se zhoršováním situace výrobního odvětví Unie. Dovoz za nízké ceny z Turecka a Ruska exponenciálně vzrostl a zabránil výrobnímu odvětví Unie zvýšit prodejní ceny a objemy v důsledku šetření zaměřeného proti obcházení opatření týkajícího se čínského dovozu. Pokud jde o ceny, dumpingový dovoz z dotčených zemí neustále způsoboval cenové podbízení vůči prodejním cenám výrobního odvětví Unie na trhu Unie a v každém případě vytvářel výrazný cenový tlak, který výrobnímu odvětví Unie bránil stanovit ceny na udržitelnou úroveň nezbytnou pro dosažení přiměřeného ziskového rozpětí.

(315) Komise rozlišila a oddělila účinky všech známých činitelů na situaci výrobního odvětví Unie od účinků dumpingového dovozu působícího újmu. Zjistila, že činitele, jako je rozvoj využití pro vlastní spotřebu a některé investice, nepřispěly k utrpěné újmě. Vliv činitelů, jako je například dovoz z jiných třetích zemí, vývoz výrobců v Unii, vývoj poptávky, pandemie COVID-19 a ceny svitků válcovaných za tepla, byl celkově omezený.

([48]) Podání sdružení CIB t21.006224, tabulka v bodě 34.

([49]) Zjištění lze nalézt ve studii „Impacts of the COVID-19 pandemic on EU industries“ (Dopady pandemie COVID-19 na průmysl EU), kterou si vyžádal Výbor Evropského parlamentu pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE) a která je k dispozici na adrese https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662903/IPOL_STU(2021)662903_EN.pdf.

(316) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že dumpingový dovoz z dotčených zemí způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu a že ostatní činitele, ať už posuzované jednotlivě či společně, nezmírnily příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou.

6. ÚROVEŇ OPATŘENÍ

(317) Pro určení úrovně opatření Komise zkoumala, zda by clo nižší než dumpingové rozpětí bylo dostatečné k odstranění újmy způsobené dumpingovým dovozem výrobnímu odvětví Unie.

6.1. **Rozpětí újmy**

(318) Újma by byla odstraněna, pokud by výrobní odvětví Unie dokázalo dosáhnout cílového zisku prodejem za cílovou cenu ve smyslu čl. 7 odst. 2c a 2d základního nařízení.

(319) V souladu s čl. 7 odst. 2c základního nařízení vzala Komise při stanovení cílového zisku v úvahu tyto činitele: míru ziskovosti před zvýšením dovozu ze země, která je předmětem šetření, míru ziskovosti potřebnou na krytí celkových nákladů a investic, výzkumu a vývoje a inovací, jakož i míru ziskovosti očekávanou za běžných podmínek hospodářské soutěže. Tato zisková marže by neměla být nižší než 6 %.

(320) Žadatel uvedl, že cílový zisk by měl být alespoň stejný jako v předchozím případě korozivzdorné oceli (Čína) (7,4 %). Výrobce v Unii navrhl 15 %. Některé strany tvrdily, že úroveň zisku, kterou uváděli žadatelé, byla příliš vysoká.

(321) Komise zjistila, že v roce 2017 bylo výrobní odvětví Unie schopno dosáhnout v průměru zisku ve výši 6,2 %. Ačkoli na dovoz korozivzdorné oceli z ČLR ještě nebyla uložena antidumpingová opatření, objem čínského dumpingového dovozu se již v roce 2017 snížil v důsledku zahájení antidumpingového šetření v prosinci 2016. Kromě toho byl v tomto roce objem dovozu z Ruska a Turecka stále relativně nízký (viz tabulka 2).

(322) Komise rovněž posoudila roky před posuzovaným obdobím, ale ty nebyly shledány vhodnými z důvodu přílivu dumpingového dovozu z Číny, který ovlivnil výrobní odvětví Unie. Komise vzala na vědomí cílový zisk použitý v předchozím případě korozivzdorné oceli (Čína), který však pochází z roku 2008.

(323) Komise proto rozhodla, že nejvhodnějším základem pro výpočet cílového zisku v tomto případě je průměrný vážený zisk ve výši 6,2 % dosažený v roce 2017.

(324) V souladu s čl. 7 odst. 2c základního nařízení poskytli dva výrobci v Unii důkazy o tom, že jejich úroveň investic, výzkumu a vývoje a inovací během posuzovaného období by byla za běžných podmínek hospodářské soutěže vyšší. Na základě listinných důkazů předložených společnostmi, které bylo možné porovnat s nástroji pro podávání zpráv a účetními systémy společností, Komise tato tvrzení přijala. Aby Komise výše uvedené skutečnosti zohlednila v cílovém zisku, vypočítala rozdíl mezi výdaji na investice, výzkum, vývoj a inovace za běžných podmínek hospodářské soutěže, které poskytlo výrobní odvětví Unie a které Komise ověřila, a skutečnými výdaji na investice, výzkum, vývoj a inovace v posuzovaném období. Tyto rozdíly vyjádřené v procentech obratu činily 0,02 % a 0,35 %. Tato procenta byla přičtena k základnímu zisku ve výši 6,2 %, což vedlo ke konečnému cílovému zisku v rozmezí 6,20 % až 6,55 %.

(325) V souladu s čl. 7 odst. 2d základního nařízení Komise jako poslední krok posoudila budoucí náklady vyplývající z mnohostranných environmentálních dohod a protokolů k nim, jejichž smluvní stranou je Unie, a z úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP) uvedených v příloze Ia, které vzniknou výrobnímu odvětví Unie během období uplatňování opatření podle čl. 11 odst. 2. Na základě dostupných důkazů (založených na účetních systémech společností, jejich nástrojích pro podávání zpráv a prognózách) stanovila Komise dodatečné náklady v rozmezí od 3,05 do 38,78 EUR za tunu.

(326) Tyto náklady zahrnovaly dodatečné budoucí náklady na zajištění souladu se systémem EU pro obchodování s emisemi (EU ETS). Systém EU ETS je základním kamenem politiky EU pro dosažení souladu s mnohostrannými dohodami o životním prostředí. Tyto dodatečné náklady byly vypočteny na základě odhadovaných povolenek EU, které budou muset být zakoupeny během období uplatňování opatření (2022–2026). Dodatečné náklady rovněž zohlednily nepřímé náklady na emise CO_2 vyplývající ze zvýšení cen elektřiny v období 2022–2026 v souvislosti se systémem EU ETS a odhadovanými cenami povolenek EU.

(327) Na tomto základě Komise vypočítala cenu obdobného výrobku, která výrobnímu odvětví Unie nepůsobí újmu, použitím cílového ziskového rozpětí (viz 324. bod odůvodnění) na výrobní náklady výrobců v Unii zařazených do vzorku během období šetření a poté přičtení úprav podle čl. 7 odst. 2d podle jednotlivých typů výrobku.

(328) Po poskytnutí konečných informací tvrdilo sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců, že výrobní náklady použité jako základ pro výpočet ceny nepůsobící újmu budou navýšeny v důsledku přerozdělení výrobních linek v případě některých výrobců, jak je uvedeno ve 235. bodě odůvodnění. Toto tvrzení bylo nepodložené. V každém případě, jak je uvedeno ve 295. bodě odůvodnění, se údaje o nákladech použité v tomto šetření, včetně výpočtu ceny výrobního odvětví Unie, která nepůsobí újmu, týkají pouze nákladů spojených s výrobou obdobného výrobku, přičemž mikroukazatele byly shromážděny a použity pouze na úrovni výrobců zařazených do vzorku. Komise potvrdila, že přerozdělení uvedené ve 235. a 244. bodě odůvodnění se týká malého počtu výrobců nezařazených do vzorku, a má tedy vliv pouze na dotčené makroukazatele, jak bylo řádně vysvětleno. Tvrzení se proto zamítá.

(329) Úroveň rozpětí újmy poté Komise určila na základě porovnání vážené průměrné dovozní ceny ruských vyvážejících výrobců a spolupracujících vyvážejících výrobců v Turecku zařazených do vzorku, jež byla stanovena pro účely výpočtů v souvislosti s cenovým podbízením, s váženou průměrnou cenou, která nepůsobí újmu, obdobného výrobku prodávaného v období šetření na trhu Unie výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Případný rozdíl vyplývající z tohoto porovnání se vyjádřil jako procento vážené průměrné dovozní hodnoty CIF.

(330) Po poskytnutí konečných informací společnost Severstal zpochybnila úpravy prodejních, režijních a správních nákladů a zisku provedené v prodejních cenách svých obchodníků ve spojení v Unii analogicky k čl. 2 odst. 9, a to ze stejných důvodů, které jsou uvedeny ve 220. bodě odůvodnění.

(331) Jak je uvedeno v 221. bodě odůvodnění, Soudní dvůr potvrdil legalitu analogického použití čl. 2 odst. 9 ke stanovení vývozní ceny pro účely výpočtu cenového podbízení a prodeje pod cenou. ([50]) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(332) Úroveň pro odstranění újmy pro „ostatní spolupracující společnosti" a pro „všechny ostatní společnosti" je definována stejným způsobem jako dumpingové rozpětí pro tyto společnosti (viz 138. a 182. bod odůvodnění).

6.2. **Závěr ohledně úrovně opatření**

(333) Na základě výše uvedeného posouzení by mělo být konečné antidumpingové clo stanoveno tak, jak je uvedeno níže, v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)	Rozpětí újmy (v %)	Konečné antidumpingové clo
Rusko	PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %	37,4 %	36,6 %
	Novolipetsk Steel	12,7 %	10,3 %	10,3 %

([50]) Viz rovněž rozsudek ze dne 22. září 2021, T-753/16, PAO Severstal, EU:T:2021:612, bod 272.

	PAO Severstal	39,8 %	31,3 %	31,3 %
	Všechny ostatní společnosti	39,8 %	37,4 %	37,4 %
Turecko	MMK Turkey	10,5 %	13,8 %	10,5 %
	Tatmetal	2,4 %	10,1 %	2,4 %
	Tezcan	11,0 %	13,7 %	11,0 %
	Ostatní spolupracující společnosti	8,0 %	12,5 %	8,0 %
	Všechny ostatní společnosti	11,0 %	13,8 %	11,0 %

7. **ZÁJEM UNIE**

(334) Komise posoudila, zda by mohla v souladu s článkem 21 základního nařízení bez ohledu na zjištění dumpingu působícího újmu v tomto případě dospět k jasnému závěru, že není v zájmu Unie uložit dotčená opatření. Zájem Unie byl zjišťován na základě posouzení všech různých příslušných zájmů, včetně zájmu výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů.

7.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(335) Výrobní odvětví Unie se skládá z dvaceti výrobců ve čtrnácti členských státech a zaměstnává 9 237 osob. Většina výrobců v Unii podnět podpořila. Proti zahájení šetření se nepostavil žádný výrobce.

(336) Jak je uvedeno v oddílech 4.5.4 a 5.3, situace celého výrobního odvětví Unie se v důsledku dumpingového dovozu z Ruska a Turecka zhoršila.

(337) Očekává se, že antidumpingová opatření proti dovozu z Ruska a Turecka obnoví spravedlivé obchodní podmínky na trhu Unie a umožní výrobnímu odvětví Unie, které je kapitálově velmi náročné, dosáhnout udržitelné úrovně zisku. Výrobci v Unii se díky nim budou moci ze způsobené újmy zotavit, dále investovat a dostát svým závazkům, včetně závazků v sociální oblasti a v oblasti životního prostředí.

(338) Neuložení opatření by pro toto výrobní odvětví Unie představovalo vážné ztráty, ohrozilo by jeho životaschopnost a mohlo by vést k uzavření výrobních zařízení a propouštění. Neexistence opatření by mohla vést k závislosti na dodávkách ze třetích zemí.

(339) Vyvážející výrobce Tezcan uvedl, že dovoz oceli je již kontrolován prostřednictvím ochranných opatření v oblasti oceli a od roku 2023 bude rovněž kontrolován prostřednictvím monitorování mechanismu CBAM ([51]). Ostatní strany se připojily k ochranným opatřením, která již výrobci v Unii využívají. Všechna tato tvrzení se zamítají: současné antidumpingové šetření se zabývá odlišným problémem, na který se dosud nevztahuje žádné stávající opatření.

(340) Komise proto dospěla k závěru, že uložení opatření bylo v zájmu výrobního odvětví Unie.

7.2. **Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení**

(341) Žádný dovozce při šetření nespolupracoval.

([51]) Cílem mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích (CBAM) je uložit od roku 2023 zahraničním výrobcům vyvážejícím určité výrobky (včetně oceli) do EU nové povinnosti.

(342) Turecké sdružení CIB upozornilo na nedostatek dodávek, který by mohl negativně ovlivnit dovozce v Unii. Komise shledala toto tvrzení neoprávněným, protože kromě rozsáhlé výroby v Unii mohou dovozci a dodavatelské řetězce využívat dovoz z řady zemí. Uložení antidumpingových opatření navíc neznamená zákaz dovozu z dotčených zemí. Úroveň opatření by neměla tureckým a ruským výrobcům oceli bránit v prodeji jejich korozivzdorné oceli v Unii a dovozcům v Unii za spravedlivé ceny. Toto tvrzení bylo zamítnuto.

(343) Sdružení CIB rovněž uvedlo, že opatření by měla negativní dopad na dovozce v Unii, protože dovozci se stále potýkají s oživením po pandemii COVID-19. Nepředložilo žádné důkazy na podporu tohoto tvrzení, a proto bylo zamítnuto. Nedostatečná spolupráce dovozců neumožnila Komisi analyzovat, zda dovozci dosahují špatných výsledků nebo zda nejsou schopni přenést případné zvýšení cen.

7.3. **Zájem uživatelů**

(344) Žádný uživatel při vyšetřování nespolupracoval.

(345) Evropské sdružení výrobců automobilů předložilo návrh, v němž žádá, aby výrobci automobilů v Unii byli vyňati z opatření, která by negativně ovlivnila jejich konkurenceschopnost. Komise zjistila, že výrobek, jehož se toto šetření týká, se v automobilovém průmyslu prakticky nepoužívá, a proto by jakýkoli dopad opatření na toto odvětví mohl být pouze nevýznamný.

(346) Strany zastupující zájmy vyvážejících výrobců poukázaly na nedostatek dodávek, který by mohl mít negativní dopad na uživatele v Unii. Strany tvrdily, že výrobci v Unii se potýkají s problémy při obnovení své činnosti a nejsou schopni uspokojit rostoucí poptávku odběratelů, zejména pokud jde o tenké materiály, úzké materiály, galvanické materiály a svitky lehčí než 10 tun, které by výrobci v Unii tradičně nebyli ochotni dodávat. Toto tvrzení bylo neopodstatněné a bylo zamítnuto z důvodů uvedených výše v 342. bodě odůvodnění.

(347) Turecké sdružení CIB vyzvalo, aby nebyla přijata žádná opatření s odůvodněním, že v šetření týkajícím se syntetických polyesterových střižových vláken z roku 2007 ([52]) Komise shledala, že opatření nejsou v zájmu Unie, mimo jiné z důvodu nízkých zisků uživatelů a jejich obtíží s přenesením růstu cen a problémů s dodávkami. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Část tvrzení týkající se problémů s dodávkami se zamítá z důvodů uvedených výše v 342. bodě odůvodnění.

(348) Po poskytnutí konečných informací uvedlo sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců, že použití alternativních zdrojů dodávek, které jsou, jak je uvedeno v uvedeném bodě odůvodnění, široce dostupné, by pro uživatele znamenalo zvýšení nákupních cen za korozivzdornou ocel. Komise připomněla, že cílem antidumpingových opatření je odstranit z trhu Unie dovoz za nespravedlivé ceny s cílem obnovit rovné podmínky pro všechny účastníky trhu. Tytéž strany rovněž zpochybnily dostupnost alternativních zdrojů uvedených v 342. bodě odůvodnění z toho důvodu, že američtí dovozci nabízejí na celosvětové úrovni nejvyšší ceny. Komise uvedla, že v období šetření měl dovoz z jiných než dotčených zemí podíl na trhu ve výši 9,9 %, a to navzdory nekalé soutěži na trhu Unie ze strany dotčených zemí, které měly podíl na trhu 12,9 %. Na základě toho bylo toto tvrzení zamítnuto.

(349) Jak již bylo uvedeno, uživatelé na dotazník pro uživatele neodpověděli, a proto od nich nebylo možné získat žádné informace týkající se ziskovosti uživatelů. V příloze U-1 podnětu žadatelé předložili výpočet, který prokazuje, že v případě použití ve stavebnictví představuje korozivzdorná ocel zanedbatelnou část nákladů na konečný výrobek. Podle sdružení Eurofer by totéž platilo i pro další navazující segmenty ([53]).

([52]) Rozhodnutí Komise 2007/430/EC ze dne 19. června 2007 o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů syntetických polyesterových střižových vláken (PSV) pocházejících z Malajsie a Tchaj-wanu a o uvolnění částek zajištěných v podobě uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 160, 21.6.2007, s. 30).

([53]) Viz mimo jiné podání společnosti Eurofer v t21.007474.

(350) Po poskytnutí konečných informací uvedlo sdružení CIB a několik vyvážejících výrobců, že tyto informace jsou nedostatečné, ale neposkytli smysluplné alternativní posouzení dopadů na náklady pro uživatele. Rovněž uvedli, stejně jako ruská vláda, že po období šetření by ceny korozivzdorné oceli rostly a že tento poslední nárůst cen by „nutně" silně ovlivnil uživatele.

(351) Komise připomněla, že v rámci analýzy zájmu Unie by příslušným posouzením dopadů pro uživatele mělo být posouzení případného dopadu antidumpingového cla na tyto uživatele, nikoli dopadu případného zvýšení cen z jiných důvodů. Uživatelé při šetření nespolupracovali, a Komise proto nebyla schopna analyzovat dopad vývoje po období šetření na situaci uživatelů. Na základě toho bylo toto tvrzení zamítnuto.

7.4. **Další činitelé**

(352) Některé strany uvedly, že výrobci oceli v Unii se soustavně snaží udržet si oligopol na trhu Unie a odstranit mezinárodní hospodářskou soutěž. Poukázaly na to, že výrobci v Unii již obsluhují značný podíl volného trhu, přičemž tento procentní podíl nezahrnuje objemy pro vlastní spotřebu, a obávaly se monopolu.

(353) Komise považuje tvrzení o oligopolu za neopodstatněné, protože, jak je uvedeno v 335. bodě odůvodnění, existuje dvacet známých výrobců patřících do více než deseti různých skupin i významný dovoz ze třetích zemí. Vzhledem k tomu, že neexistují důkazy o nekalých soutěžních praktikách, je podíl na trhu, který v současnosti výrobní odvětví Unie má, irelevantní pro podporu těchto tvrzení o oligopolu, natož monopolu. Komise odkazuje na svůj nedávný pracovní dokument útvarů ([54]), v němž uvedla, že „v nedávné vlně konsolidace přispělo prosazování kontroly spojování podniků k udržení dynamické hospodářské soutěže na evropských trzích s ocelí ve prospěch mnoha navazujících odvětví, která ocel používají, spoléhají se na cenově dostupné materiály, aby dokázala konkurovat v celosvětovém měřítku a mohla dávat práci milionům Evropanů. Zákazem fúzí, které narušují hospodářskou soutěž (např. Tata Steel/ThyssenKrupp) nebo schválením fúzí za určitých podmínek, jako jsou strukturální odprodeje (např. ArcelorMittal/Ilva), zajistilo toto prosazování pravidel o spojování podniků, že evropští odběratelé oceli nebudou mít menší výběr, vyšší ceny ani menší míru inovací". Tvrzení bylo proto zamítnuto.

7.5. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(354) Na základě výše uvedeného dospěla Komise k závěru, že neexistují žádné přesvědčivé důvody k domněnce, že by nebylo v zájmu Unie uložit opatření na dovoz korozivzdorné oceli pocházející z Ruska a Turecka.

8. **KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

(355) Vzhledem k závěrům, k nimž se dospělo ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie, a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení by měla být uložena konečná antidumpingová opatření za účelem zamezení další újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie dumpingovým dovozem dotčeného výrobku. Antidumpingová cla by měla být stanovena v souladu s pravidlem nižšího cla.

(356) Komise vede v patrnosti, že v důsledku vojenské agrese Ruské federace vůči Ukrajině zavedla EU po zahájení šetření postupně proti Rusku soubory sankcí, které se po skončení období šetření dotkly také výrobků z oceli a/nebo ocelářských společností vyrábějících a vyvážejících výrobek, který je předmětem šetření. Poslední soubor sankcí vztahující se na výrobek, který je předmětem šetření, a/nebo na vyvážející výrobce, obsahuje zákaz dovozu korozivzdorné oceli. Tento zákaz vstoupil v platnost dne 16. března 2022. ([55]) Vzhledem k tomu, že tyto sankce

([54]) Pracovní dokument útvarů Komise „Směrem ke konkurenceschopnému a ekologickému evropskému ocelářství", SWD(2021) 353 final ze dne 5. května 2021, s. 4.

([55]) Nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 229, 31.7.2014, s. 1), ve znění nařízení (EU) 2022/428 (Úř. věst. L 87 I, 15.3.2022, s. 13). Konsolidované znění nařízení (EU) č. 833/2014 obsahující všechny změny týkající se souboru sankcí je k dispozici na adrese https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0833-20220413.

jsou spojeny s vojenskou agresí a související geopolitickou situací, jejich rozsah, změny a/nebo trvání nelze předvídat. Antidumpingová opatření mají navíc pětiletou platnost. Vzhledem k výše uvedeným nejasnostem a skutečnosti, že Rada může kdykoli dále upravit přesný rozsah a dobu trvání sankcí, Komise shledala, že nemohou mít vliv na její závěry v tomto řízení.

(357) Na základě výše uvedených skutečností by sazby konečného antidumpingového cla vyjádřené v cenách CIF s dodáním na hranice Unie před proclením měly činit:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo
Rusko	PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %
	Novolipetsk Steel	10,3 %
	PAO Severstal	31,3 %
	Všechny ostatní společnosti	37,4 %
Turecko	MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A.Ş.	10,5 %
	TatMetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	2,4 %
	Tezcan Galvanizli Yapi Elemanlari Sanayi ve Ticaret A.Ş.	11,0 %
	Ostatní spolupracující společnosti	8,0 %
	Všechny ostatní společnosti	11,0 %

(358) Sazby antidumpingových cel pro individuální společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění plynoucích z tohoto šetření. Odrážejí proto situaci zjištěnou během tohoto šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto celní sazby jsou výlučně použitelné na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčených zemí a vyráběného uvedenými právnickými osobami. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, by se měla vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“. Neměla by se na ně vztahovat žádná z uvedených individuálních sazeb antidumpingového cla.

(359) Pokud společnost, která patří mezi společnosti výslovně uvedené v tomto nařízení, následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních sazeb antidumpingového cla. Tato žádost musí být předložena Komisi ([56]). Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude nařízení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(360) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, měla by se sazba antidumpingového cla stanovená pro všechny ostatní společnosti vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

(361) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření kvůli rozdílu mezi celními sazbami je nutno přijmout zvláštní opatření, která zajistí uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Společnosti, na něž se vztahují individuální sazby antidumpingového cla, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž není taková faktura přiložena, by se mělo vztahovat antidumpingové clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.

([56]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

(362) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, není tato faktura jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států totiž musí i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a mohou si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že následné použití nižší celní sazby bude odůvodněno v souladu s celními předpisy.

(363) Pokud by se po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.

9. **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

(364) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlament a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([57]), pokud má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro úroky použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

(365) Prováděcím nařízením Komise (EU) 2019/159 ([58]) uložila Komise ochranné opatření týkající se některých výrobků z oceli na dobu tří let. Prováděcím nařízením Komise (EU) 2021/1029 ([59]) bylo ochranné opatření prodlouženo do 30. června 2024. Dotčený výrobek spadá do jedné z kategorií výrobků zahrnutých do ochranného opatření. Jakmile tedy dojde k překročení celních kvót stanovených v rámci ochranného opatření, stane se při témže dovozu splatným jak clo při překročení kvóty, tak i antidumpingové clo. Vzhledem k tomu, že tato kumulace antidumpingových opatření s ochrannými opatřeními může mít větší dopad na obchod, než je žádoucí, rozhodla se Komise zabránit po dobu trvání uložení ochranného cla souběžnému uplatňování antidumpingového cla a cla při překročení kvóty na dotčený výrobek.

(366) To znamená, že pokud se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159 začne uplatňovat na dotčený výrobek a překročí úroveň antidumpingových cel podle tohoto nařízení, vybere se pouze clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159. Během období souběžného uplatňování ochranných a antidumpingových cel se výběr cel uložených podle tohoto nařízení pozastavuje. Pokud se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159 stane použitelným na dotčený výrobek a je stanoveno na nižší úrovni, než je úroveň antidumpingových cel v tomto nařízení, vybere se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159 navíc nad rozdíl mezi tímto clem a vyššími antidumpingovými cly uloženými podle tohoto nařízení. Část nevybraného antidumpingového cla se pozastaví.

(367) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

---

([57]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

([58]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/159 ze dne 31. ledna 2019 o zavedení konečných ochranných opatření proti dovozu některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 31, 1.2.2019, s. 27).

([59]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/1029 ze dne 24. června 2021, kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/159 za účelem prodloužení ochranného opatření na dovoz některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 225I, 25.6.2021, s. 1).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Konečné antidumpingové clo se ukládá na dovoz plochých válcovaných výrobků ze železa, legované nebo nelegované oceli; potažené nebo žárově pokovené zinkem a/nebo hliníkem a/nebo hořčíkem, též ve slitině s křemíkem, podrobené chemické pasivaci, též s jakoukoliv další povrchovou úpravou, jako je olejování nebo pečetění, s obsahem: nejvýše 0,5 % hmotnostního uhlíku, nejvýše 1,1 % hmotnostního hliníku, nejvýše 0,12 % hmotnostního niobu, nejvýše 0,17 % hmotnostního titanu a nejvýše 0,15 % hmotnostního vanadu, dodávaných ve formě svitků, plechů zkracovaných na míru a úzkých pásů pocházejících z Ruska a Turecka, v současnosti kódů KN ex 7210 41 00, ex 7210 49 00, ex 7210 61 00, ex 7210 69 00, ex 7210 90 80, ex 7212 30 00, ex 7212 50 61, ex 7212 50 69, ex 7212 50 90, ex 7225 92 00, ex 7225 99 00, ex 7226 99 30, ex 7226 99 70 (kódy TARIC: 7210 41 00 20, 7210 41 00 30, 7210 49 00 20, 7210 49 00 30, 7210 61 00 20, 7210 61 00 30, 7210 69 00 20, 7210 69 00 30, 7210 90 80 92, 7212 30 00 20, 7212 30 00 30, 7212 50 61 20, 7212 50 61 30, 7212 50 69 20, 7212 50 69 30, 7212 50 90 14, 7212 50 90 92, 7225 92 00 20, 7225 92 00 30, 7225 99 00 22, 7225 99 00 23, 7225 99 00 41, 7225 99 00 92, 7225 99 00 93, 7226 99 30 10, 7226 99 30 30, 7226 99 70 13, 7226 99 70 93, 7226 99 70 94).

Nejsou v něm zahrnuty následující výrobky:

i) z nerezavějící oceli, křemíkové elektrotechnické oceli a rychlořezné oceli;

ii) po válcování za tepla nebo za studena (úběrem za studena) již dále neopracované.

2. Sazby konečného antidumpingového cla použitelné na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo	Doplňkový kód TARIC
Rusko	PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %	C217
	Novolipetsk Steel	10,3 %	C216
	PAO Severstal	31,3 %	C218
	Všechny ostatní společnosti	37,4 %	C999
Turecko	MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A.Ş.	10,5 %	C865
	TatMetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	2,4 %	C866
	Tezcan Galvanizli Yapi Elemanlari Sanayi ve Ticaret A.Ş.	11,0 %	C867
	Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze	8,0 %	
	Všechny ostatní společnosti	11,0 %	C999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: *„Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodaného na vývoz do Evropské unie, na který se vztahuje tato faktura, bylo vyrobeno společností (název a adresa) (doplňkový kód TARIC) v [dotčené zemi]. Prohlašuji, že informace uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“* Pokud taková faktura nebude předložena, použije se clo platné pro všechny ostatní společnosti.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

1. Pokud se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159 stane použitelným na ploché válcované výrobky ze železa nebo legované oceli nebo nelegované oceli; potažené nebo žárově pokovené zinkem a/nebo hliníkem a/nebo hořčíkem, též ve slitině s křemíkem, podrobené chemické pasivaci, též s jakoukoliv další povrchovou úpravou, jako je olejování nebo pečetění, s obsahem: nejvýše 0,5 % hmotnostního uhlíku, nejvýše 1,1 % hmotnostního hliníku, nejvýše 0,12 % hmotnostního niobu, nejvýše 0,17 % hmotnostního titanu a nejvýše 0,15 % hmotnostního vanadu, dodávané ve formě svitků, plechů zkracovaných na míru a úzkých pásů uvedených v čl. 1 odst. 1, a toto clo je vyšší než ekvivalentní valorická úroveň antidumpingového cla uvedeného v čl. 1 odst. 2, vybere se pouze clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159.

2. Po dobu uplatňování odstavce 1 se výběr cel uložených podle tohoto nařízení pozastavuje.

3. Pokud se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159 stane použitelným na ploché válcované výrobky ze železa nebo legované oceli nebo nelegované oceli; potažené nebo žárově pokovené zinkem a/nebo hliníkem a/nebo hořčíkem, též ve slitině s křemíkem, podrobené chemické pasivaci, též s jakoukoliv další povrchovou úpravou, jako je olejování nebo pečetění, s obsahem: nejvýše 0,5 % hmotnostního uhlíku, nejvýše 1,1 % hmotnostního hliníku, nejvýše 0,12 % hmotnostního niobu, nejvýše 0,17 % hmotnostního titanu a nejvýše 0,15 % hmotnostního vanadu, dodávané ve formě svitků, plechů zkracovaných na míru a úzkých pásů uvedených v čl. 1 odst. 1, a toto clo je nižší než antidumpingové clo uvedené v čl. 1 odst. 2, vybere se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159 společně s rozdílem mezi tímto clem a vyšším antidumpingovým clem uvedeným v čl. 1 odst. 2.

4. Výběr části objemu antidumpingových cel, která se podle odstavce 3 nevybere, se pozastavuje.

5. Pozastavení výběru uvedená v odstavcích 2 a 4 jsou časově omezena na dobu uplatňování cla při překročení kvóty uvedeného v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159.

Článek 3

Ustanovení čl. 1 odst. 2 mohou být změněna tak, aby byli přidáni noví vyvážející výrobci z Turecka a aby se na ně vztahovala příslušná vážená průměrná sazba antidumpingového cla pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku. Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

a) během období šetření (od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2020) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z Turecka;

b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a

c) buď skutečně vyvezl dotčený výrobek do Unie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt významné množství dotčeného zboží do Unie po skončení období šetření.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. srpna 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA

Turečtí spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku

Země	Jméno (název)	Doplňkový kód TARIC
Turecko	Atakaş Çelik Sanayi Ve Ticaret A.Ş.	C868
Turecko	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	C606
Turecko	Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.Ş.	C869
Turecko	Erdemir Çelik Servis Merkezi San. ve T. A.Ş.	C870
Turecko	Tosyalı Toyo Çelik A.Ş.	C871
Turecko	Yildizdemir Çelik San.A.Ş.	C872